

Anul X Nr.98 Tiraj 1 1 martie 2011 – 1 aprilie 2011

THE RESURRECTION

Si lumina lumineaza in intuneric si intunericul nu a cuprins-o. Nu era el Lumina, ci ca sa marturiseasca despre Lumina, ca toti sa creada prin el. (In. 1, 5-8). Pentru aceasta va scriu acestea, nefiind de fata, ca atunci, cand voi fi de fata, sa nu lucrez cu asprime, dupa puterea pe care mi-a dat-o Domnul spre zidire, iar nu spre daramare (II Cor. 13, 10).

O RAZA DE LUMINA

REVISTA DE CULTURA SI SPIRITUALITATE

IN ACEST NUMAR:

CAVATORUL DE HIMENRE

CLASIFICAREA TEORIILOR

ISTORIE SI CIVILIZATIE

MARI DOMNITORI AI MOLDOVEI

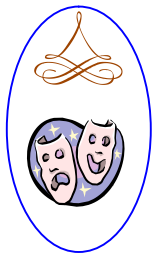

SPIRITUALITATE

PARCURI NATIONALE

Pr. Prof. Hrista Gheorghe: from our mailing list, please [click here](#) ISSN-L 1454-5101; ISSN 2069-2692
Questions or comments? E-mail us at ghita_karina@hotmail.com ISSN 978-606-576-658-7

VANATORUL DE HIMERE

... Continuare din numarul trecut ...

Sunt unele momente cand iti vine sa te urci pe pereti de incertitudine. Ca atunci cand astepti o veste importanta, care poate fi buna sau rea - asteptarea te omoara. Rezolutia, chiar daca vestea primita e cea proasta, relaxeaza cumva. Cand eram pusti asteptam in curtea liceului afisarea rezultatelor la examenele de treapta - mi-era o tirsă îngrozitoare, fiindcă stiam ca alor mei le pasa, si mi-era nu stiu cum sa ii dezamgesc. Cand venea tanti cu foile sa le lipeasca pe geam ma muiam tot. Apoi incertitudinile referitoare la amoruri - in special pe vremea cind comunicarea se rezuma la telefonul fix de-acasa care refuza cu ostentatie sa mai sune, facandu-mi parca in ciuda. Sau intilnirile ratate, cind ea nu mai aparea, din varii motive, si nu avea cum - sau poate nu vroia - sa ma anunte ca nu mai vine. Dintotdeauna m-a scos din minti sa astept ceva la punct fix - am o senzatie de neliniste, tot timpul ma uit in directia de unde cred ca ar trebui sa apara acel cineva care intirzie. De asta evit pe cat pot rendez-vous-urile la colt de strada. Mai tarziu, cand te apropii de varsta intrebarilor de calibru greu apar alte incertitudini, mult mai profunde si cu putine sanse de rezolvare. Oare am ales bine? Daca o luam inspre X in loc de Y ar fi fost altfel? Am facut suficient pina la varsta mea? Spre ce ma indrept? Cu cat inaintezi mai mult in virsta, cu atat incertitudinile devin parca mai complexe si te baga mai abtîr in ceata. Ne place sa credem in anume moment ca suntem in control asupra-ne, insa sentimentul asta nu e facut sa dureze prea mult. Odata ce te multumesti cu un set de raspunsuri apare automat alt set de intrebari, si tot asa. E drept, altfel viata ar fi crunt de plictisitoare. Insa unele momente de liniste, de impacare profunda si lumina pe chip sunt binevenite. In ceea ce ma priveste, sufar de serioase indoieli apropos de muzica pe care o

scriu. Deseori revin asupra ei, modific cite ceva, imi fac procese de constiinta ca nu mi-a venit ideea completa de la inceput. Mai trec ani si iar ma apuca modificarile, nu ma pot abtine. Poate ca e rau sa fii in permanenta multumit de ceea ce faci, insa tare mi-ar placea sa-mi iasa toate perfect din prima. Dar nu, nu se intampla, si mandoiesc ca se va intampla vreodata. Unii dintre noi suntem parca condamnati pe viata la framantari de tot soiul, fara de care nimic nu s-ar putea pune in miscare. Sculatul brusc in miezul noptii din puterea unui gînd care nu-ti da pace e ceva destul de comun la mine. Nu vom sti niciodata cu siguranta ce va aduce ziua de miine - iar asta e tot farmecul, pina la urma. Ma multumesc sa traiesc pe limba mea, bucurandu-ma de toate tãmpeniile despre care cred ca-mi fac bine. Fiindcă daca sunt convins ca-mi fac bine, rau sigur n-or sa-mi faca. Hoinarim prin viata fara sa simtim, ca niste papusi fara viata. Da, ne agatam de unii altii, asa numiti "stapani"... si ne amagim ca nu vom "imbatrani" si vom ramane mereu aceeasi. Apoi vine o zi in care ne pierdem "stapanul", ne dam seama ca viata nu e doar o trecere a noastra... ne dam seama ca am ramas aceeasi si e foarte trist ca nu am evoluat, ne dam seama ca nu ne putem descurca singuri, de fapt ne dam seama ca nu stim cine suntem pentru ca nu am facut niciodata cunostinta cu noi, pentru ca nu am simtit niciodata iubirea.

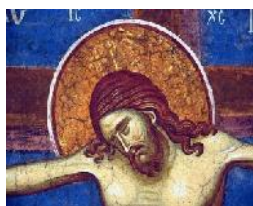
Suntem frumosi, Doamne ce frumosi suntem, si Doamne ce greu este sa vedem frumusetea din noi, o frumusetate ascunsa sub o pojghita de minciuna, sub o nalucire a unui fals "eu". Si vine un timp in care ne intrebam oare cand e momentul potrivit sa descoperim cine suntem, sa simtim frumusetatea noastra interioara, sa simtim iubirea deplina. Daca il cauti nu vei stii ca e momentul potrivit, daca il simti, pentru ca ai lasat usa deschisa a sufletului tau, vei stii.

Azi uitandu-ma in sufletul unui om minunat si trist, vazand o frumusetate de nedescris, am realizat cat de aproape sunt de mine si cat de mult simt, traiesc si iubesc. Imi simt sufletul usor, traiesc bucurii dar si tristeti, iubesc viata dar si fiecare floare, fiecare gînd, fiecare prieten, cerul ... E o minune sa te trezesti si sa simti ca ai pentru ce sa traiesti: **pentru TINE**, lipsit de pojghita, curat, mandru si senin ca cerul de primavara. E sigur, ne apropiem de noi doar prin iubire.

... Continuare in numarul viitor ...
Pr.prof.. Hritac Gheorghe

DUMINICA AIII-A DIN POST
(„DUMINICA MÂNGĂIERII”)

*Bine este cuvântat
Dumnezeu și Tatăl Domnului
nostru Iisus Hristos,
Părintele îndurărilor și
Dumnezeul a toată
mângâierea, Cel Ce ne
mângâie pe noi în tot
necazul nostru, ca să putem
mângâia și noi pe cei care se*

*află în tot necazul prin mângâierea cu care noi înșine
suntem mângâiați de Dumnezeu (2 Cor. 1, 3-4).*

“<<Mângâiați, mângâiați pe poporul Meu>> (Is. 40, 1). Aceste cuvinte ale străvechiului proroc Isaia sunt îndreptate în primul rând către noi, păstori, fiindcă pe umerii noștri stă nu numai datoria de a vă învăța, de a vă arăta calea lui Hristos, ci și de a vă mângâia, de a vă arăta dragoste și grijă din adâncul inimii. Și eu vă iubesc pe voi, turma dată mie de Dumnezeu, ca pe oamenii cei mai apropiați mie. **Și oare eu nu știu ce multe necazuri și lacrimi aveți voi?** Oare nu sunt dator să vă mângâi? Și mă voi strădui s-o fac în marea zi de astăzi a închinării Crucii lui Hristos. **Când vă învățăm calea lui Hristos, totdeauna vă îndemnăm să vă amintiți spusele Lui despre faptul că strâmță este poarta și îngustă este calea ce duce în împărăția lui Dumnezeu (Mt. 7, 14), că necazurile sunt partea tuturor creștinilor.** Veți întreba: „Dar ce, numai creștinii au necazuri? Nu îndură necazuri, nenorociri și amărăciuni și oamenii acestei lumi? Nu varsă lacrimi și cei ce leapădă calea lui Hristos?” Bineînțeles, de necazuri nu scapă nici aceștia, dar este mare deosebire între prețul pe care îl au înaintea lui Dumnezeu necazurile și lacrimile noastre și prețul pe care îl au înaintea Lui necazurile și lacrimile celor care trăiesc fără Dumnezeu. Ei își rabdă necazurile nu de bunăvoie, ci numai

fiindcă nu pot scăpa deloc de ele; adeseori blestemă și cârtesc, în timp ce noi, creștinii, suntem datori să ne ducem necazurile cu totul altfel – pentru numele lui Hristos, cu mare supunere față de voia lui Dumnezeu, mulțumind lui Dumnezeu pentru tot ce ni se întâmplă: și pentru bucurii, și pentru greutăți, și pentru amărăciuni, și pentru toate nefericirile. **Noi ne ducem necazurile de bunăvoie, căci dacă ne-am lepăda de Hristos am scăpa de cele mai multe necazuri – dar întrucât nu ne lepădăm, pentru pătimirile noastre Dumnezeu ne dă binecuvântare.** Oamenii lumesti se străduie din răspuțeri să scape de necazuri: ei își înecă amarul în vin și vodcă, se ameteșc cu tutun și chiar cu droguri, căutând mângâiere; negăsind-o, se străduie să uite de necazuri: caută distracții, petrec, dansează, merg în ospetie și flecăresc. Asta nu trebuie să se întâmple cu creștinii, fiindcă **ei sunt datori să nu înăbușe glasul conștiinței, ci, dimpotrivă, să îl asculte cu luare-aminte.** Doar pătrunzându-vă de aceste gânduri și simțăminte, privind la Crucea lui Hristos, veți primi singura mângâiere adevărată. Nu sunt alte mângâieri asemenea ei – și la ce ne-ar face trebuință ele dacă ne este dată Crucea, pe care putem nu numai s-o privim, ci și s-o sărutăm?! Și oare nu ne adăpăm cu nesfârșită nădejde și putere din acest izvor? Plină de mângâiere sunt și Dumnezeuieștile Scripturi, care istorisesc pătimirea pe Crucea a lui Hristos. **În orice necaz să ne întoarcem totdeauna luarea-aminte spre Sfintele Scripturi și spre Crucea lui Hristos.** Adânciți-vă în spusele apostolului Pavel: *Bine este cuvântat Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, Părintele îndurărilor și Dumnezeuul a toată mângâierea, Cel Ce ne mângâie pe noi în tot necazul nostru, ca să putem mângâia și noi pe cei care se află în tot necazul prin mângâierea cu care noi înșine suntem mângâiați de Dumnezeu (2 Cor. 1, 3-4).* Cu mare bucurie vedem cât de mulți oameni năzuiesc să vadă Crucea înălțându-se și să audă cântarea: „Crucii Tale ne închinăm, Stăpâne”. Dar ce putere ne atrage? De ce-i așa de multă lume în biserică? Ne atrage puterea nevăzută a lui Dumnezeu, ce mângâie și încălzește inimile noastre. Dumnezeu însuși să îndrepteze inimile voastre întru dragostea lui Dumnezeu și întru răbdarea lui Hristos. Amin.”

pr.prof. Hritac Gheorghe

PSIHOLOGIA PERSONALITĂȚII

Clasificarea teoriilor:

Când se discută despre clasificarea teoriilor personalității, foarte des sunt luate în calcul *asumpțiunile filosofice care stau la baza lor*. Un prim aspect este legat de controversa dintre *voința liberă și determinism*. Deținem controlul asupra destinului, putem să ne alegem direcția gândurilor și comportamentelor, sau suntem victimele experiențelor din trecut, ai factorilor biologici sau ai forțelor externe? Unele teorii tind să accentueze una dintre cele două direcții, iar altele sunt mai ponderate, admitând că există atât comportamente determinate de evenimente trecute, cât și comportamente desfășurate spontan.

Dispute aprinse provoacă *rolul eredității și al mediului* în dezvoltarea personalității. Cine are mai multă influență în determinarea comportamentului? Este personalitatea noastră determinată numai de predispozițiile și abilitățile pe care le moștenim sau suntem mai degrabă modelați de mediul în care trăim? Din nou, există teorii care favorizează punctele de vedere extreme, dar și teorii care, deși pun accentul pe mediu sau ereditate, acceptă rolul diferențiat al acestora în determinarea personalității.

Rolul experiențelor din copilărie a suscitat numeroase controverse, unele teorii susținând că experiențele copilăriei, până pe la vârsta de 5 ani, determină funcționarea personalității adultului. Pe poziții opuse se află teoriile care susțin că personalitatea este mai degrabă independentă de trecut, influențată de condițiile prezentului și de aspirații.

Este personalitatea umană *unică sau universală*? Conform unora dintre teorii, personalitatea este „unică și irepetabilă”, altele, dimpotrivă, acceptă unicitatea în cadrul unor tipare mai largi, în care fiecare comportament poate fi mai mult sau mai puțin universal.

Care este *scopul final al existenței umane*? Suntem mecanisme care funcționează eficient câtă

vreme nevoile fiziologice sunt satisfăcute, la fel cum un roboțel funcționează cu baterii? Trăim doar pentru a evita durerea și a căuta plăcerea, într-un veșnic dezechilibru hedonic? Sau suntem interesați de dezvoltarea personală, de atingerea potențialul maxim, de armonia spirituală?

În ce măsură ne modelează cultura în care trăim? Suntem capabili să ne ridicăm deasupra influenței culturale? La aceste întrebări încearcă să răspundă susținătorii *determinismului cultural* și ai *transcendenței culturale*. Încadrarea teoriilor într-o categorie sau alta este relativ ușor de realizat, în funcție de răspunsul pe care îl oferă la întrebarea „Cât este de dificil să cunoști pe cineva din altă cultură?”

O ultimă problemă majoră este aceea a *optimismului* sau *pesimismului* naturii umane, unele teorii împărțind o viziune mai optimistă asupra acesteia (descriind oamenii ca fiind altruști, sociabili etc.), iar altele susținând o perspectivă mai întunecată.

SURSA:

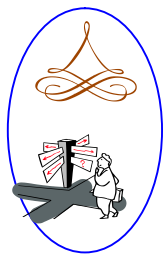
Bonchiș, E., Drugaș, M., Trip, S., Dindelegan, C. (2009). *Introducere în Psihologia personalității (ediția a II-a)*. Oradea: Editura Universității din Oradea.

Temperamentul – definire și caracterizare generală

extras din Bonchiș, E., Drugaș, M., Trip, S., Dindelegan, C. (2009). *Introducere în Psihologia personalității (ediția a doua)*. Oradea: Editura Universității din Oradea.

1. Definiții care fac trimitere la tipologii umane și care au ca sursă cercetările realizate de biotipologi, aceștia încercând să demonstreze existența unor relații legice între constituția corporală și trăsăturile temperamentale. Astfel, Doron și Parot (1999) definesc temperamentul ca o clasificare a conduitelor umane după tipuri, pe baza caracteristicilor biologice. Craig și Kermis (1995) consideră temperamentul ca fiind acele diferențe constituționale, care apar foarte devreme, fiind probabil înăscute și care sunt stabile, de-a lungul întregii vieți. J. Santrock (2001) leagă temperamentul de stilul comportamental al personalității, caracteristici ale modului de formulare a răspunsurilor. În literatura noastră de specialitate, Schiopu (1997) consideră temperamentul ca fiind sinonim cu tipurile, adică personalitatea structurată în jurul unor caracteristici dominante sau centrale structurate în formula genetică.

... Continuare in pag.5. ...

... Continuare din pag. 4...

2. Definiții ce accentuează dimensiunea dinamico-energetică a personalității. Începând cu Rubinstein, care definește temperamentul ca latura dinamico-energetică a personalității, o serie de psihologi fac trimitere la aspecte ce țin de dinamismul persoanei. Astfel, temperamentul cuprinde acele trăsături neurofiziologice ale unei persoane care determină diferențieri psihice interindividuale în ceea ce privește mai ales capacitatea energetică și dinamica comportamentală. Definirea temperamentului în termeni de activism și energie își are originea în modelul clasic al tipului de activitate nervoasă superioară constituit treptat prin descoperirea și testarea însușirilor de forță sau energie, echilibru și a corelației dintre ele (Popescu-Neveanu, 1978).

3. Definiții care subliniază sfera și modul de manifestare ale temperamentului. Considerând temperamentul ca „materia primă” din care este modelată personalitatea, Allport (1981, p.46) oferă o definiție completă și complexă a acestuia „...se referă la fenomenele caracteristice ale naturii emoționale a unui individ, incluzând sensibilitatea față de o stimulare emoțională, forța și viteza sa obișnuită de răspuns, calitatea dispoziției sale predominante și toate particularitățile fluctuației și intensitatea dispoziției, aceste fenomene fiind considerate ca dependente de construcția constituțională și deci în mare măsura ereditare, ca origine”. De la Allport încoace, majoritatea psihologilor au subliniat faptul că trăsăturile de natură temperamentală se manifestă cu pregnanță în sfera afectiv-motivațională „elanul vital al insului, vigoarea manifestărilor afective, posibilitatea de rezonanță, vibrație și trăire, amplitudinea reacțiilor timice” (Popescu-Neveanu, 1982, p.203). Cam în aceeași perioadă cu Allport, psihologul român N. Mărgineanu (1941, p. 137), preocupat de relațiile dintre componentele personalității, spune despre temperament că se

referă la forma manifestărilor noastre. Trăsături cum ar fi „iuteala acțiunii și deciziunii, oscilația, perseverența se referă mai mult la formele acțiunii, celelalte, emotivitatea, nervozitatea, predominarea calității plăcute-neplăcute a emoțiilor, mai mult la afectivitatea, care însoțește acțiunea, fiind oarecum formele afectivității”. Mărgineanu mai adaugă la acestea și un aspect *integral* pe care îl numește „fire” care determină direcția, sensul de orientare al întregii activități umane.

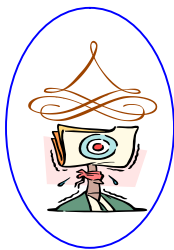
În psihologia contemporană există aproape o unanimitate în considerarea temperamentului ca „baza dispozițiilor înnăscute ale unei persoane, care au o relativă consistență și care sunt modulate de expresia activității, reactivității emoționale și sociabilității” (Goldsmith și colab., 1987); temperamentul este baza biologică a personalității, dimensiune a afectivității și emoțiilor, jucând un rol important de-a lungul întregii vieți (Buss și Plomin, 1984).

Dacă am înscrie pe o axă dimensiunile de personalitate am putea constata că temperamentul exprimă forma acesteia, pe când trăsăturile caracteriale și aptitudinale exprimă conținutul, temperamentul fiind latura generală și maximal constantă pe parcursul vieții, legată de modul de reacție al individului (Zlate, 2000). Prin urmare temperamentul este un ansamblu de trăsături individuale, care au o largă bază biologică și se exprimă în activitate, comportament, sfera afectiv-motivațională, sub aspectul intensității, persistenței, mobilității, echilibrului și rezonanței acestora. Temperamentul este considerat cea mai generală și constantă particularitate a personalității umane, intrinsecă acesteia și având deci cea mai mare certitudine de invarianță.

Limbajul trupului:

Cercetările în domeniul limbajului trupului au început abia după anii '60. De atunci, cercetătorii au observat și înregistrat peste un milion de semne și semnale nonverbale. Studiile arată că din totalul mesajelor aproximativ 7 la sută sunt verbale (numai cuvinte), 38 la sută sunt vocale (incluzând tonalitatea vocii, inflexiunea și alte sunete guturale), iar 55 la sută sunt mesaje nonverbale. Tot cercetările au arătat că prin limbaj nonverbal se transmit atitudini și sentimente.

... Continuare în numărul viitor. ...

JOCUL DE IMPRIETENIRE

III

Locul : in incaperi

Durata: cca 15 min.

Potrivit pentru :

Copii de 8 ani, adolescenti si adulti. Inlesneste imprietenirea in grupe mici. Pentru grupe de 10-20 participanti.

Descrierea jocului: Dupa varsta si marimea grupei se taie mai multe tablouri de format mai mare in 4 sau mai multe parti. Fiecare parte se introduce intr-un plic. Plicul contine si o descriere a tabloului. Fiecare participant primeste cate un plic, se uita ce contine si incearca sa-si gaseasca partenerii care mai detin plicuri cu aceleasi parti al tabloului. Impreuna intocmesc tabloul, discuta despre acesta si se pregatesc sa prezinte o sceneta scurta a tabloului (sa mimeze tabloul).

IV

Locul : de preferinta in incaperi.

Durata: cca. 20 min.

Potrivit pentru :

Copii de 10 ani, adolescenti si adulti. Faciliteaza intr-un mod hazliu cunoasterea numele participantilor. Pentru grupe mijlocii de participanti intre 15 si 25.

Descrierea jocului:

Fiecare participant primeste cate un cartonase de aceiasi culoare. Pentru fiecare litera a numelui sau deseneaza un obiect identic cu litera de

inceput. Daca pe participanta o cheama, de ex. : Ruth, atunci deseneaza o rata, o umbrela, un tractor si un hornar. Participantii pot sa decupeze dinrevista obiectele sau tablourile respective si sa le lipeasca pe cartonase. Cartonasele se amesteca si fiecare jucator trage cate unul. Acum trebuie sa gaseasca persoana potrivita. Cand persoana a fost gasita, jucatorul trage un alt cartonase. Poate la sfarsitul jocului stiu participantii pe cine au cunoscut.

*Înv.educ. Ioana Coza,
cls.aIV-a A, C.S.E.I Alba Iulia*

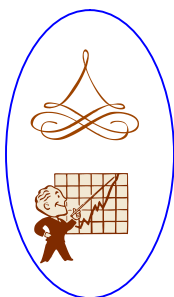
CALE

Padure de ziduri
cu ochiul de apa si oameni goi uneori
de suflet
drumul spre sinele tau e prea lung
ca o cale fara intoarcere.

La prima poarta am stat
impietrit hot de dragoste
la a doua
m-am rotit de moarte de inger luptator
ia a treia abia
am intrat in istorie
ca in groapa cu lei balcanic-apuseni
prin galeria bestiului
Am trecut prin Scylla si Caridba
magicienilor
mceluiasi cuvânt vesnic
(ce nu-si vorbea unii altora)
si am ajuns la ultima poarta
aceea spre nicaieri
care-i mereu inchisa de la intunecare
incoace.

Si am lasat-o asa
ca sa ies la larguri de viata
mnde apa curge in sus
mereu in sus
ca un sange de neam.

Ioan Hantulescu, vol. Anul cu sapte zile

PERSONALITATI ISTORICE

BUDDHA (567-486 î.Hr.)

BUDDHA, pe numele sau real - Siddhartha, a trait între anii 567-486 î.Hr. și a creat o doctrina orală, care propune o modalitate de eliberare la îndemana oricui: trezirea. În lume totul

este suferința, a cărei origine este dorința; eliminarea dorinței conduce la anularea suferinței; atunci omul este pregătit să se salveze de la condiția sa muritoare, urmând pe calea de mijloc, adică evoluând de la existența rațională spre cea contemplativă, dincolo de care se află nirvana (beatitudinea, domolirea, lumea de dincolo de realitate). Buddha a rămas în conștiința colectivă, deoarece este singurul întemeietor al unei religii, care nu s-a declarat trimisul lui Dumnezeu și care respinge ideea unui zeu suprem. El se autodenumește iluminatul (buddha) și descoperă singur sensul vieții. Întreaga esență a budismului este exprimată în legenda despre iluminarea lui Siddhartha: ființa astrală a viitorului Buddha, după ce a trait experiența a numeroase reîncarnări, înțelege că în următoarea sa coborâre profană va trăi experiența trezirii. Își alege locul și timpul în care să se reîncarneze, ca fiu al regelui Sudhodana și al reginei Maya (nume care înseamnă iluzie). Prevenit de astrologi că printul va deveni Buddha pentru că va cunoaște bătrânețea, bolile, moartea și ascetismul, regele își închide fiul într-un palat al plăcerilor. Dar inevitabilul se produce; printul Siddhartha, după ce a cunoscut toate bucuriile marunte ale vieții, află și de existența nenorocirilor și pleacă în lume, unde învață ascetismul de la diferiți

maestri. Eliberat de toate dorințele lumesti, el se așază sub un smochin și se gândește la nirvana, la izbăvire și la sensul vieții. În acest timp, este atacat de Mara (demonul

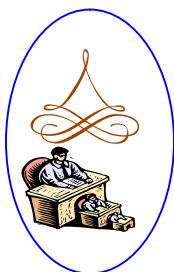
întunericului), dar loviturile demonului nu ajung la el, căci ascetul este eliberat de existența omenească: el stă neclintit, în poziția specifică meditației budiste, și între el și lume se ridică o pavază. Înainte de apusul soarelui, Mara este înfrânt, iar Siddhartha își continuă meditația și drumul spre nirvana de-a lungul întregii nopți. În zorii zilei el a devenit Buddha (a ajuns în nirvana).

33 de Semne ale lui Buddha

Calcă cu toată talpa odată

1. Gustul său este extrem de sensibil
2. Tălpile îi sunt imprimate cu roți
3. Are călcâie ascuțite
4. Are degetele de la mâini și de la picioare lungi
5. Are mâini și picioare fine și fragile
6. Are membrane interdigitale la mâini și picioare
7. Are picioare arcuite
8. Picioarele sale sunt ca cele ale unei antilope
9. Când stă în picioare, mâinile îi ajung până la genunchi
10. Organul său masculin este acoperit cu o teacă
11. Tenul lui are o strălucire aurie
12. Pielea lui e atât de fină încât nici praful nu se poate depune pe ea
13. Fiecare fir de păr de pe pielea lui crește dintr-un singur por
14. Părul de pe pielea lui este negru-albăstrui, creș și îndreptat spre dreapta
15. Membrele sale sunt drepte ca cele ale unui zeu
16. Există șapte suprafețe convexe pe suprafața corpului său - patru îndărătul membrelor, două îndărătul umerilor și una în spatele trunchiului
17. Toracele său este ca acela al unui leu
18. Ridul dintre umerii săi este absent
19. Corpul său e perfect proporționat - anvergura rațelor este egală cu înălțimea
20. Gâtul și umerii săi sunt echilibrat proporționați.

... Continuare în pag.8. ...

... Continuare din pag.7. ...

21. Gustul său este extrem de sensibil
22. Maxilarele sale sunt ca cele ale unui leu
23. Are 40 de dinți
24. Dinții lui sunt la fel
25. Nu are spații între dinți
26. Dinții lui sunt albi și strălucitori
27. Are o limbă lungă
28. Are o voce divină
29. Are ochii de un albastru intens
30. Are genele lungi
31. Are păr alb moale crescând între sprâncene
32. Capul său are forma unui turban

Nume ale Buddha

În cele mai multe țări Theravada, există un obicei al Budiștilor să țină festivaluri complexe pentru a-i onora pe cei 28 de Buddha. În *Cronici ale Buddha (Buddhavamsa)*, se face referire la doar 24 de Buddha apăruiți înaintea lui Gautama Buddha.

Următoarele sunt numele celor 28 de Buddha:

1. Tanhankara, 2. Medhankara, 3. Saranankara,
4. Dipankara, 5. Kondnna, 6. Managala, 7. Sumana, 8. Revata, 9. Sobhita, 10. Anomadassi,
11. Paduma, 12. Narada, 13. Padumuttara, 14. Sumedha, 15. Sujata, 16. Piyadassi, 17. Atthadassi, 18. Dhammadassi, 19. Siddhatta, 20. Tissa, 21. Pussa, 22. Vipassi, 23. Sikhi, 24. Vessabhu, 25. Kakusandha, 26. Konagamana, 27. Kassapa, 28. Gautama

Surse:

1. *The Threefold Lotus Sutra* (Kosei Publishing, Tokyo 1975), tr. by B. Kato, Y. Tamura, and K. Miyasaka, revised by W. Soothill, W. Schiffer, and P. Del Campana

2. *The Mahayana Mahaparinirvana Sutra* (Nirvana Publications, London, 1999-2000), tr. by K. Yamamoto, ed. and revised by Dr. Tony Page

3. *The Sovereign All-Creating Mind: The Motherly Buddha* (Sri Satguru Publications, Delhi 1992), tr. by E.K. Neumaier-Dargyay
Buddha - The Compassionate Teacher (2002), by K.M.M.Swe

PARCURI NATIONALE

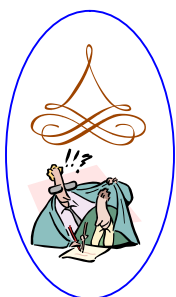
Piatra Craiului din Muntenia

Piatra Craiului are o suprafață de 14 800 ha, se întinde pe raza județelor Brasov și Argeș și detine cel mai spectaculos peisaj de creastă calcaroasă

din țară, ce se desfășoară pe o lungime de 25 de km. Limitele sale sunt: paraul Barsa (N-V), valea Dambovitei (S-V), paraul Dambovicioara (S-E), magurile Branului, satul Magura și pestera Sirnea (E). Alcatuire geologică: Piatra Craiului se întinde de-a curmezisul liniei generale a Carpaților Meridionali și este comparată adesea cu spinarea unui dinozaur. Această figură zoomorfa, calcaroasă începe din Piatra Mica (orașul Zarnesti), și sfârșește în Pietricica la confluența Dambovitei cu Dambovicioara. Din punct de vedere geologic **Piatra Craiului** este alcătuită dintr-o masă compactă de calcare recifale, de vârstă jursică (175 milioane de ani) ce au favorizat apariția a numeroase fenomene naturale: Cheile Dambovicioarei și Brusturelului întinse pe o lungime de 5 km, cu pereți înalți de 200 m; Pestera Dambovicioarei, Prapastiile Zarnestilor; arcadele de la Zaplaz; Ceardacul Stanciului și Pestera Stanciului; avenul din Funduri și avenul de la Vladusca; Pestera cu Liliaci. Roca albă de calcar a dat naștere unor veritabile rauri de grohotis, cum ar fi "Marele Grohotis", lung de 4 km. Specii ocrotite: dintre plantele ocrotite de lege la noi în țară, o parte se află și în Piatra Craiului.

... Continuare in pag.9

... Continuare din pag.8. ...

Acestea ar fi: floarea de colt, ghintura galbena, bulbucii de munte, sangele voinicului, smirdalul, tisa, tilichina, iedera alba, garofita Pietrei Craiului. Dintre elementele de fauna

amintim: capra neagra, rasul, cocosul de munte, acvila si pastravul. Turistii beneficiaza de trasee marcate si refugii, de cazare la cabane, in gospodarii. Montanizarzii folosesc in special orasul Zarnesti ca punct de plecare spre masivul Piatra Craiului. Alte puncte de plecare in ascensiunile pe masiv ar fi: satul Podu Dambovitei, comuna Moeciu de Jos si satul Pestera. Fiind un masiv calcaros aici exista probleme cu alimentarea cu apa pe creasta. Majoritatea traseelor sunt de creasta sau de

grohotis, de aceea se recomanda ca turisti sa fie bine pregatiti. Atentie la zona de creasta care are in mare parte doar latimea de 1 m, este accidentata si plina de pietre.

Descopera acum mai multe despre Romania turistica, **Parcuri Nationale Romania** si principalele atractii turistice.

Parcul National Semenic din Banat

Este situat in sud-vestul Romaniei, centrul judetului Caras – Severin. Are o suprafata de 36.214 ha cu altitudini cuprinse intre 200 si 1447m (Vf. Gozna). Parcul national este situat pe unitatile montane Anina si Semenic, are un peisaj

caracteristic de zona carstica si zona impadurita.

Principalele atractii

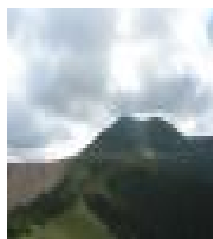
Cheile Carasului adanci de 200m, lungi de 19 km din care vizitabili cca 10 km, cu

numerosi pereti calcarosi si vegetatie specifica.

Cheile Garlistei adanci de 100 – 200m, vizitabile pe toata lungimea de 9 km.

Cea mai mare suprafata de padure cvasivirgina din Europa de peste 5000 ha, cu arbori de peste 350 ani.

Avenul din Poiana Gropii, cel mai adanc aven din Banat cu o denivelare de - 236m care contine o succesiune de puturi cu marimi considerabile.

Pestera Comarnic cu un traseu turistic vizitabil de 1750m unde pot fi observate numeroase formatiuni, galerii si sali de marime impresionanta, un rau subteran, peisaje subterane de exceptie oferind satisfactia „explorarii”.

Cetatea medievala Grat din care s-au mai pastrat zidurile si santurile de aparare.

Evenimente si traditii populare in localitatile Carasova si Garana. Descopera acum mai multe despre Romania turistica, **Parcuri Nationale Romania** si principalele atractii turistice.

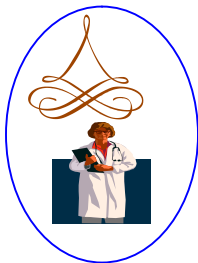
Parcul Cancicov din Banat

Parcul Cancicov se intinde pe o suprafata de 25 hectare. Aici se gasesc busturile ale marilor personalitati romani precum: Ion Creanga, Mihai Eminescu, Costache Negri, A. Russo, Mihai

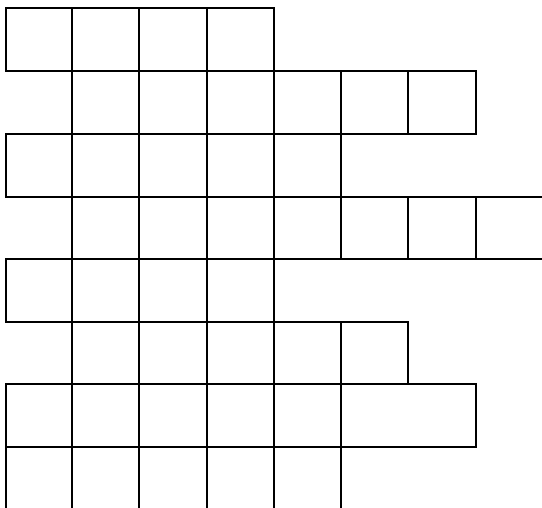
Kogalniceanu, M. Cancicov, C. Pintea si multi altii.

... Continuare in numarul viitor.

Dovedeste ca esti un bun dezlegator al ghicitorilor si completeaza rebusul de mai jos. Pe coloana A-B vei afla daca ai gasit raspunsurile corecte.

1. Sus pe coama muntilor. Muntilor caruntilor. Sta voinicul cel tepos. Vesnic verde si frumos.
2. Cu pernute la labute. Cine calcanctetisor. Parca-ar merge pe covor?
3. Cine este urecheat si mereu incapatanat?
4. Clopotel, mititel. Scoate capul din zapada. Primavara sa o vada.
5. Cand nu este zapada. Doarme in ograda. Dar cand ninge afara. Cu copiii zboara.
6. Cine, pe orice vreme. Cu vocea semeata. Vrednic ne da de veste. Ca este dimineata?.
7. Mica este si harnica. Dar nu-I deloc darnica.
8. De paza la poarta. Cercelus cu toarta. Agatat stingher. De urechi ... de fier.

Prof. ed. Mihaela Bortes,
C.S.E.I Alba Iulia

FAMILIA MUZICALA

Poezie

Daniela Ghigeanu

Sunt vioara gratioasa,
Cu arcusul sunt atinsa,
Am vocea melodioasa,
De emotii sunt cuprinsa!.

Contrabasul cel sfatos
Se inclina cu respect:
Glasul meu e cel mai gros,
Iar tonul mi-e intept!.

Iata-l pe violoncel,
Chiar acum se recomanda:
Sunt voios si frumusel,
Am statura eleganta!.

Viola, cu pasu-i grav,
A facut o plecaciune:
Am un glas dulce-amar,
Seamana a rugaciune!.

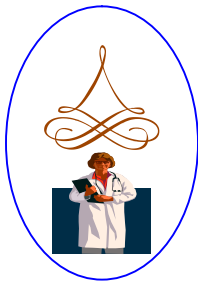
Violina cea isteata
Se inclina surazand:
Eu am firea saltareata
Si colind lumea cantand!.

Vine naiul pretios,
Cu tuburile- mbinate:
Sunt un leac miraculos
Inimilor intristate!.

Clarinetul cel vioi
Ne spune cu veselie:
Cant cu drag, azi, pentru voi,
O sarba de la campie !.

Serioasa, ordonata,
A iesit trompeta-n fata:
Sunt de baza in armata,
Va trezesc de dimineata!.

Melancolic, visator,
Saxofonul a grait
Pe un ton cuceritor:
La un blues eu va invit!.

Florica

Uite-acolo o floare mica,
Si e tare frumusea.
Cine oare a facut-o?
Cine oare a crescut-o?

-Florica, spune-mi tu,
Draga, florica mica!
Dumnezeu, el m-a facut,
Si el haina mi-a tesut.

El, mi-a dat din belsug ploaie,
Atunci cand curgeau siroaie.
El a spus: „Sa fi frumoasa,
Sa cresti mandra, dragastoasa!”
Si-am crescut.

Prof. LILIANA ALBU,
GRADINITA NR. 9, HUSI

MAGUL

(Lui Alexandru Oprescu)

Magul trezorier striga orizontal
Cu bratele naltate spre cer :
“ Vino aici omenire (eu nu sunt letal)
Vino sa-ti dau picaturi de nemurire
Vino sa-ti dau stele si iubire in eprubete de hartie
Vino sa-ti dau adevar si frumos
Vino sa-ti dau lumina cot dupa cot
Unde scrie
Tot.

Eu am aici un fior de diamant si parfum
Din munti de gandire
Vino acum
Sa te infrunti omenire...

Cu tampla plecata pe trunchiul unui copac
cioturos
Magul asculta vioara cu sunet lucios
Nenascut inca.

Ieri inaltimele i-au pus cerului stor
Pentru necredinta in icoana lor
Azi nu mai sunt asasinii de litere
Si nu mai starnesc uragane pe-aici
Ofensate masini cu numere mici
Iar magul-risipitor imparte cu mainile-amandoua
Odor dupa odor
Si cateodata mai face sa ploaie:
“Vino omenire sa-ti dau de-acum soare
Din maduva fiintei universale ...
Nu mai am mult si plec
Mama
m-am saturat sa gandesc pe-ntuneric
... aprinde-mi un bec !”.

Ioan Hantulescu, vol. Anul cu sapte zile.

SEMNE COMEMORATIVE

ÎNSEMNU COMEMORATIV DEDICAT LUI ONISIFOR ȘI OCTAVIAN Ghibu

Stela "Onisifor și Octavian Ghibu", este inaugurată la Chișinău în anul 1998. Este realizată de sculptorul roman Gh. Adoc. Ovalul cu profilurile lui Onisifor și Octavian Ghibu este turnat în bronz, restul monumentului este realizat în piatră albă.

INFORMAȚIA DIN CATALOG

Autor/Ctitor

Sculptor: Gh. Adoc

Datare

1998

Localizare

Municipiul Chișinău: Chișinău, Strada Pușkin, în scuarul situat între Ambasada României și Muzeul Național de Arte Plastice.

... Continuare in pag.12.

SUPERSTITIILE, **Aprilie in superstitii si traditii romanesti**

In traditia populara romaneasca , luna aprilie este numita Prier, Florariu sau Traista-n bat .Potrivit proverbului , " Prier prieste / Dara si Jupuieste" , adica april ne place si ne face bine cand este cald si

frumos, dar ne si "jupuieste" cu vreme rece si zapada.Numele de Florariu vine , pur si simplu, de la faptul ca in aceasta luna apar cu vrednicie florile pe pamant , iar cel de Traista-n bat este legat de nestatornicia acestei vremi a anului , mai ales atunci cand e geroasa si secetoasa , si vestește timpuri de saracie.

Solomon , vazut in cultura populara romaneasca drept un mag sau un vrajitor, a oranduit ca in aprilie sa fie si rece dar si cald , astfel incat oamenii sa poata merge la camp pentru a semana.Cu toate aceste luna flamanda a lui aprilie ne "minteste" uneori, caci aduce mult frig si taranii nu mai pot semana.Tocmai de acea, este bine sa ai de-ale mancarii in hambar , caci se pot prapadi vitele, cum i-a murit tiganului manzul. Daca zilele capricioase ale babelor se prelungesc peste douasprezece , se spunea ca aceste "babe" in plus sunt "zile imprumutate". Astfel de zile ajung in unii ani pana in aprilie , ele fiind neprielnice pentru puii de animale si copacii infloriti .De aici vine vorba : "Prier prieste, multe piei de miel beleave" sau "April si prieste / Si parleste ./ April prieste / Si vaci jupuieste." 1 aprilie ca zi a pacalelilor a intrat treptat si in cultura populara romaneasca , se pare in decursul secolului XIX.Asa se face ca de intai aprilie se fac glume , oamenii se amagesc unii pe altii si

spun minciuni cu care ii prind in plasa pe cei naivi
Vremea din aprilie in superstitii si credinte

Conform traditiei populare , daca luna aprilie este calduroasa si frumoasa , se asteapta o luna mai rece si chiar cu ingheturi.Daca in Prier e frig si ploaie , mai aduce caldura si cer senin. Negura din luna aprilie la rasarit si miazazi este semn bun. Prier fara ploaie cheful romanului inmoaie. Martie uscat, prier ud, maiul potrivit, fericit tarantul care a semanat. Prier frumos, mai viforos. Gandacii din aprilie (prematuri) ingheata in mai. De tuna in aprilie , nu te mai teme de ger.Vantul de aprilie e vant tanar , de mugur. Prier umed binecuvantare aduce.

Simbolurile lunii aprilie

Numele lunii aprilie provine etimologic din verbul latin "aperire" (a deschide) , si semnifica

"deschiderea" florilor si frunzelor care are loc in cea de-a doua luna a primaverii.Intr-o alta varianta , se presupune ca denumirea de aprilie ar avea la baza numele grecesc al zeitei Afrodita , "Aphros " , sau cel etrusc , Apru , cu atat mai mult cu cat luna aprilie era dedicata in Roma antica zeitatii frumusetii , al carui festival (Festum Veneris et Fortunae Virilis) se desfasura in cea dintai zi a acestei luni.In traditia populara romaneasca , aprilie este intitulat "Prier" , intrucat zilele calduroase ale acestei luni erau considerate "prielnice" inceperii noului an agricol.

Surse

- Elena Niculita-Voronca - *Datinile si credintele poporului roman*
- Irina Nicolau - *Credinte si superstitii romanesti*

OAMENI CELEBRI

Roald Amundsen (1872-1928)

Roald Engelbregt Gravning Amundsen

(n. 16 iulie 1872 - d. 18 iunie, 1928) a fost un explorator norvegian al zonelor polare. El a fost șeful expediției antartice

din 1911-1912 și primul om care a ajuns la Polul Sud.

Biografie :

Amundsen s-a născut într-o familie de căpitani și proprietari de vase norvegiene. El a fost al cincilea copil al armatorului de vase Jens Amundsen și al soției sale, Gustava Sahlquist.

Tatăl său s-a îmbogățit mai ales prin anii 1850 de pe urma comerțului cu sclavi făcut între China și America Centrală. Fratele cel mai mare al lui Roald s-a născut în China (1866), părinții întorcându-se în Norvegia și cumpărând o casă în Hvidsten, care se află la 50 de km sud de Kristiania (azi Oslo). A devenit explorator inspirat fiind de expediția în Groenlanda a lui Fridtjof Nansen. În anii următori, 1868 și 1870, se vor naște următorii doi fii, Gustav și Leon. Roald se va naște în anul 1872, numele lui de botez în dialectul nordic vechi însemnând „vestitul”.

Tinerețea

După nașterea lui Roald, părinții lui se mută la Kristiania într-o vilă mare, iar tatăl va lucra la Ministerul Comerțului. Deja de mic copil Roald se interesează pentru știrile polare, fiind captivat

de povestirile de călătorie a cercetătorului polar britanic John Franklin (1786 - 1847), care a murit încercând să descopere „pasajul maritim de nord”, care trecea prin Oceanul Arctic (arhipeleagul canadian) și lega Atlanticul de Nord cu Pacificul. Prin interesul său deosebit pentru călătoriile polare, va neglija învățatul în gimnaziul „Otto Andersen”. În anul 1886 moare tatăl său, care era plecat în Anglia. Mama lui va fi nevoită să preia toate sarcinile de întreținere a familiei. Tânărul Roald nu este prea afectat de moartea tatălui, pentru că nu avuse contacte prea strânse cu el, el fiind plecat de acasă cu afaceri aproape tot timpul. Roald fiind preocupat tot mai mult de idea călătoriilor polare, începe să se antreneze în scopul unei astfel de expediții, cea ce contribuie la faptul că primește în anul 1890 numai nota 4 la examenul de bacalaureat.

Studiu

Mama lui Roald privește cu neîncredere interesul fiului său pentru expedițiile polare, și până la moarte caută să-și convingă fiul să renunțe la călătorii spre poli. În pofida dorinței mamei, Roald începe să se ocupe în timpul liber cu studiul intens al cărților care descriau călătorii polare neglijând studiul zoologiei, filozofiei și limbilor franceze, germane și latine, predate la "Universitatea regală Frederic" din Kristiania. Inițial dorea să studieze medicina, lucru care însă n-a fost posibil din cauza rezultatelor sale slabe la învățătură. La data de 9 septembrie 1893 moare mama, iar tânărul student Roald va părăsi băncile facultății și va lucra între anii 1894 și 1896 ca matroz pe diferite corăbii. În anul 1895 primește brevetul de cârmaci, cutreierând lumea și urcându-se pe câțiva ghețari.

Călătorii

Roald Amundsen a fost primul care a străbătut Pasajul de Nord-Vest, din Insula Groenlanda până în Alaska, descoperind astfel calea maritimă care permite trecerea din Oceanul Atlantic în Oceanul Pacific, prin arhipelagul arctic Canadian.

Pornește spre cucerirea Polului Sud, pe care îl atinge la 14 decembrie 1911, cu o lună înaintea exploratorului britanic Robert Falcon Scott. Dispare în regiunea Polului Nord, încercând să salveze echipajul dirijabilului „Italia”, condus de Umberto Nobile.

PROBLEME DE LOGICĂ ȘI PERSPICACITATE

1. Doi vânători merg pe un drum de munte spre o cabană de vânătoare. La un moment dat unul din ei, care nu mai fusese prin acele locuri, îl întrebă pe celălalt:

- Prietene, mai avem mult de mers?
- Păi, acum 1 km în urmă eram la jumătatea drumului, iar dacă am mai face 1 km, am mai avea de mers un sfert din drum, răspunde celălalt.

Câți km are drumul și cât parcurseseră în acel moment vânătorii?

2. Doi frați sunt întrebați de cineva ce vârstă au. Fratele mai mare răspunde:

- Dacă aș mai avea 20 de ani pe lângă anii pe care îi am, aș fi de două ori mai în vârstă decât fratele meu, iar dacă aș avea cu 20 ani mai puțin, aș fi cu 10 ani mai tânăr ca el.

Câți ani are fiecare din frați?

3. O parte dintr-un stol de porumbei ce vine în zbor se așază să se odihnească într-un copac, iar cealaltă parte pe acoperișul unei case din apropiere. Dacă șase porumbei s-ar muta pe acoperiș, atunci în copac ar rămâne un sfert din numărul porumbeilor din stol, iar dacă 14 porumbei s-ar muta în copac, atunci pe acoperiș ar rămâne un sfert din numărul porumbeilor din stol.

Câți porumbei sunt în copac și câți pe acoperiș?

PROF. PENTRU ÎNV. PRIMAR
BUSTIAN DELIA ELENA, C.S.E.I Alba Iulia

Intinde-te jos pe podea si joaca-te cu copilul tau

Cand a fost ultima data cand te-ai jucat impreuna cu copilul tau ? Cateodata esti chiar foarte ocupat: serviciu, treburi casnice, vizita la medicul de familie si multe alte lucruri care sunt necesare si importante. Cu adevarat important este insa faptul sa te joci cu copilul tau. Ar trebui sa-ti organizezi timpul in asa fel incat sa gasesti macar o ora pe zi in care sa nu fii preocupata de plata facturilor sau de alte griji casnice si pur si simplu sa te joci cu copilul tau. Invata sa fii spontan(a), copiilor le plac surprizele.

Iata cateva idei pentru jocuri spontane pentru copii si parinti :

1. Jucati-va de-a prinsa. Copii adora sa fie urmariti, mai ales daca scoti si sunete in tim ce alergati: poti face ca un leu, urs, sau chiar un trenulet sau locomotiva. Puteti beneficia din plin de aceasta activitate, pentru ca va solicita foarte mult (echivalent cu o ora la sala de sport)
2. Organizeaza o "bataie cu perne" - asigura-te ca pernele sunt usoare si micute. Stabileste si cateva reguli: ca de exemplu: sunt interzise loviturile peste fata si cand cineva spune "STOP" - se opreste imediat jocul.
3. Cate sarituri poti face cu un singur picior? Un joc care implica activitate fizica mai intensa. Este un joc ideal pentru a invata copilul notiuni ca : stanga - dreapta , fata-spate.
4. Imita animalele. Incearca sa faci copilul sa ghiceasca ce animal imiti dupa anumite sunete. Copii adora sa imite animalele de la varste foarte fragede.

Aceste activitati va ocupa doar putin timp insa beneficiul este foarte mare atat pentru copil cat si pentru dumneavoastra- pentru ca interactionati cu copilul, pentru ca implica multa distractie si de asemenea ii dau de inteles copilului ca va place sa va petreceti timpul impreuna. Aceste jocuri pentru copii mamici si tatici vor crea o legatura de prietenie intre copii si parintii lor.

OUL DE SMARALD

Povestiri **Daniela Ghigeanu**

O zi de vara

Soricelul alb se ghemuise sub gramada de lemne din curte. Nu se vedeau decat doua bilute mici si negre, ochisorii lui inspaimantati la vederea dihaniei imblanite cu ghearele pregatite sa-l inhate. Soricelul negru, bietul de el, neascultator cum era, tasni chia pe sub botul motanului. Acesta nu a reusit sa-l prinda si acum tremura nervos, maraind amenintator si racaind intrunacu labele pe sub scanduri. Cei doi soricei, regasiti de-acum, rasuflau usurati.

-Negrutule, de ce nu ma asculti? Doamne, ce necaz era sa vina peste noi !!! ... Si eu, ce-I spuneam mamei? De cand au pierit fratiiorisi surioarele noastre mama este mereu ingrijorata, saraca!. Vezi si tu ce greu este sa gasim hrana, gainile infuleca repede tot ce arunca stapanii, cainii ne alearga de colo- colo, iar motanul, ce sa mai vorbim ... Este asa de nesuferit! Uf, ca nimic nu mai poti sterge din curte, din camara, s-au terminat proviziile de iarna, nu tu branza, nici sunca sau alte bunatati!. Noroc cu sacii de grau, ca mai roadem si noi cate ceva fratioare!.

Negrutul il privea perplex, pareea ca nu intelege pericolul prin care tocmai trecuse. Se aseza langa soricelul alb. Blanita lui era murdara de noroi si uda, pe deasupra. Incepu sa tremure din toate incheieturile lui de soricel, zburindu-si mustatile, care aratau ca niste fire subtiri de sarma. Motanul, in acest timp, se resemna, isi scutura bina blana sbarlita, isi infoie impunator coada vargata, in semn de victorie si pleca sa-si serveasca micul dejun delicios: un bol plin ochi cu lapte dulce de capra si cu fulgi de porumb, care-I facea cu ochiul. Era rasfatatul intregii familii acest motan. Se simtea stapan in curte, il respectau si cei trei caini care pazeau sura, iar confratii lui de pe ulita nu prea indrazneau sa-l infrute. Sorbi zgomotos din lapte de cateva ori,

apoi se intinse pe labele din fata si casca zgomotos, se cocota pe bancuta din fata verandei si adormi imediat, multumit de paturica de lana uitata acolo de stapan.

Luna se apropie cu pasi furisati de bancuta, se ridica usor pe labutele din fata, si dupa ce se convinsese ca motanul viseaza, se duse glont la bolul lui cu lapte, ca de obicei, si incepu sa soarba incantata de aroma placuta a acestui mic dejun gratuit ... Era o pisica din vecini, cu care motanul avusese cateva altercatii. Numele-i venea de la albul imaculat al blanitei. Era tacuta si venea totdeauna cand nu te asteptai, nu se lada mangaiata de nimeni. Luna fura pe rupte din curte a motaului tot ce-I ieseaa in cale dar reusea mereu sa scape.

Bietul motan, murea de necaz, mai ales atunci cand se trezea fara bucatia lui de carne de pui, d emulte ori i-o lua chiar de sub nas !. Iesi soarele. Incepu sa se evapore si baltoacele din curte. Datranul stapan iesi din casa veche. De-abia tara dupa ele un maturoi din nuiiele cat toate zilele. Incepu sa fluiera o doine din vremea razboiului. Incerca si el sa se faca util, dar totdeauna incurca treburile, mai ales cand era perioada aratului si semanatului, tineea mortis sa fie prezent, la cei 92 de ani ai sai, pe tarla. Ceilalti colocatari ai casei erau toleranti cu el. Stiau ca batranul se simte inutil si dorea sa aiba o ocupatie.

Copilul cel istet

A fost odata un om bogat, caruia ii murise sotia. El nu mai avea nici un neam, nici macar vreun var mai indepartat sau vreun unchi. Din aceasta pricina era tare mahnit si nu stia cum sa-si faca rost de o ruda, ca de insurat a doua oara nu mai vroia, pentru ca si-a iubit foarte mult nevasta. Intr-o zi i-a venit o idee trasnita, sa umble de dimineata prin cetate si prima fiinta ce-i va iesi in cale, sa-i fie copil de suflet. Mergand asa fara tinta a intalnit un sarpe micut. Omul l-a intrebat pe sarpe daca vrea sa-i fie copil de suflet, ca-i va da tot ce isi va dori, iar cand va muri ii va lasa intreaga avere. Sarpele a raspuns ca vrea, numai sa se invoiasca.

- Cum adica sa ne invoim -a intrebat omul.
- Nu iti cer nimic mai mult, decat sa ma porti intotdeauna in carca -zise sarpele.

... Continuare in pag. 16. ...

... Continuare din pag.15. ...

Omul s-a invoit bucuros si sarpele i s-a incolacit in jurul gatului. De atunci au fost nedespartiti. Toate le faceau impreuna, mancau impreuna, dormeau impreuna si erau multumiti unul de celalalt. Omul i-a dat sarpelui tot ce si-a dorit si l-a iubit ca pe propriul copil. Numai ca omul a imbatranit, iar sarpele a crescut. Omul nu il mai putea cara in carca de garbov ce era pe sarpe, care de atata bine crescuse foarte mult. Degeaba l-a tot rugat omul pe copilul sau de suflet sa se dea jos, macar cateva ore, sa mai poata respira si el in voie, sarpele era de neclintit in hotararea sa de a respecta vechea inoiala. Disperat omul s-a dus la judecator si l-a rugat sa-i faca dreptate.

- Ajutati-ma, domnule judecator, pentru ca nu mai rabd aceasta povara! Dar dupa ce sarpele a povestit cum le-a fost inoiala, judecatorul a zis ca nu are ce sa faca. Sarpele si-a tinut fagaduiala, fiindu-i copil, atunci si omul trebuie sa-l poarte la gat pana va muri. Omul a plecat de la judecator si mai necajit decat a fost inainte, pierzand orice speranta. In drum spre casa a vazut niste copii care se jucau si s-a apropiat de ei. Kamill Maximilian statea pe un bustean, el era imparatul, iar langa el pe un bustean mai mic, Maria-Alexandra in chip de imparateasa. Ceilalti copii se inghesuiau in jurul lor, ascultand poruncile. Omul a intrebat copiii daca nu ii pot face si lui judecata. Ei au raspuns foarte seriosi, ca se poate. Atunci omul si-a povestit necazul. Cand a vrut sa zica sarpele ceva, Kamill Maximilian a strigat la el:

- Cum indraznesti sa ii vorbesti de acolo de sus imparatului. Nu stii ca impricinatii trebuie sa stea la judecata jos la pamant. Cand sarpele a coborat Kamill a zis:

- Acest copil, caruia nu ii este mila de parintii lui, nu merita sa vada lumina soarelui. Pe el copii, aruncati cu pietre! Iar copii au aruncat cu pietre

pana au strivit sarpele. Omul a plecat acasa mantuit de judecata unui copil.

Ingerasii lui Mihai

Intr-un mic orasel traia un baietel foarte rau care nu asculta de nimeni. Intr-o zi rece de iarna se juca cu prieteni lui care era mai cuminti decat el. Acesta lua un bulgare si-l dadu in fata prietenului sau ,Bogdan.El incepu sa planga de durere dar nu se razbuna cum ar fi facut copilul cel rau ci pleca suparat in casa.Ajuns acasa parintii il intreba:

-Mihai, ce ai facut ,ti-ai lovit prietenul?

-Nu am facut nimic, spuse el trandind usa dupa el cand se ducea in camera lui.Baiatul se cai mult ii paru foarte rau .Nu putu sa adoarma si cand putu adormi in vis se facea ca 3 ingerasi micuti imbracati in alb cu aripi ii spuneau cu blandete:

-Ai facut o fapta rea si te vei cai toata viata daca nu-ti ceri iertare.Du-te de dimineata la Bogdan si spune-i ca ai gresit!

Baiatul se trezi de dimineata si se duse spre casa prietenului sausi ii spuse:

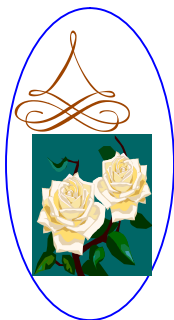
-Imi pare rau , nu am vrut ! Te-am lovit din greseala!

Acesta accepta scuzele lui Mihai si se impaca. Din aceea noapte Mihai nu mai facu nici un fel de fapta rea caci stia ca ingerasii il pazesc si vad toate faptele pe care el le face.Daca va face fapte bune intotdeauna acestia il vor proteja si-l vor avea in paza lor tot timpul Copii nu faceti fapte rele caci ingerasii va pazesc!

Cum l-a pacalit Broscuta pe Leu

A fost odata un Leu care domnea peste o padure mare.Leul era mare si fioros, si toate celelalte animale se temeau de el. In fiecare dimineata ele trebuiau sa mearga sa gaseasca de mancare pentru Leu. Apoi trebuiau sa o duca la grota lui la timp pentru micul dejun. Intr-o dimineata Broscuta s-a trezit foarte tarziu. "Vai de mine," isi spuse ea. "Nu am nimic de mancare pentru Leu si deja a trecut de micul dejun. Ce ma fac?" Broscuta s-a gandit si s-a gandit. Stia ca trebuie sa mearga la grota Leului. Dar daca se ducea fara mancare, el ar fi inghitit-o pe ea in loc. Intr-un final i-a venit o idee. "Stiu," si-a zis ea.

... Continuare in numarul viitor ...

Nunta Regala: Marea Britanie se pregateste pentru evenimentul anului

Trasura regala britanica este pregatita atent pentru evenimentul monden al anului din Marea Britanie, casatoria Printului William cu [Kate Middleton](#), pe 29

aprilie 2011.

La fel ca si parintii lui William, Printul Charles si Printesa Diana, cuplul regal va strabate in trasura capitala Angliei, Londra, in cazul in care vremea va fi favorabila, precizeaza [Xinhuanet](#).

Dave Evans este restauratorul calestii regale, ocupandu-se de toate mijloacele de transport ale familiei regale, pentru ca acestea sa arate impecabil la data evenimentului.

Rolls-Royce-ul in care vor calatori Printul Charles al Marii Britanii, Camilla si ducesa de Cornwall poate fi admirat la Royal Mews, la Londra.

Caleasca regala este si ea pregatita in cazul unor conditii meteo nefavorabile.

Printului William cu Kate Middleton, pe 29 aprilie 2011.

Ceremonia va incepe la ora 11, urmand ca tinerii casatoriti sa traverseze Londra in caleasca regala, asa cum au facut-o si printul Charles si printesa Diana, in ziua nuntii lor, in 1981. Intregul alai va putea fi admirat pe parcursul intregului traseu, avand ca obiective Catedrala Westminster, Parlamentul si Palatul Buckingham, unde mirii vor fi primiti de regina Elizabeth a II-a, care va organiza o receptie in onoarea lor.

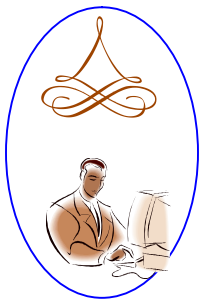
Peste 2000 de invitati vor participa la ceremonie

– capete încoronate, șefi de stat, vedete și reprezentanți ai unor organizații caritabile. În plus, se estimează că aproximativ un milion de persoane se vor alinia pe traseul de aproximativ 2,4 km lungime dintre

Westminster Abbey și Buckingham Palace, în timp ce mai bine de un miliard vor urmări nunta la televizor, în toată lumea. 400 de milioane de internauti vor urmări în direct nunta regala. 5500 de petreceri vor avea loc pe strazile din Marea Britanie si aproape 2000 de invitati vor lua parte la nunta. Printul William are 28 de ani, Kate Middleton are 29. 2 miliarde de telespectatori vor urmări nunta în direct. Dintre cele 80.000 de persoane, 5000 de politisti, 8000 de jurnalisti si peste 100 de angajati ai posturilor britanice de televiziune.

... Continuare in pag.18. ...

Vremea dezamagirilor

La noi, nicio minune nu mai tine, ca odinioara, trei zile. Mai mult, pentru a acoperi ceea ce trebuie acoperit: mizeriile, hotiile si vanitatile puterii etc., ar fi necesare chiar mai multe minuni intr-o zi, caci imaginatia specialistilor in diversiuni pare sa aiba totusi limite. S-a vazut ca pâna si marile dezvaluiri de colaborationisti si de asa-zisi turnatori nu mai au niciun ecou, ba chiar si anticomunistii au dat faliment. Deocamdata, cam multe catuse si prea numeroase sentinte date la televizor de catre cei ce nu au niciun drept si nici o calificare pentru a face acest lucru. Ne-am obisnuit cu un zbor foarte jos si cu o orbecaiala spirituala din care nimeni nu intelege nimic. Intre catuse si divorturi ce ar fi de ales? Cu aproape un veac si jumătate in urma, Ioan Slavici era convins ca soarele românilor la Bucuresti rasare si, cum se stie, marele scriitor nu si-a schimbat parerea nici dupa ce „regatienii“ lui l-au tinut in inchisoare pentru faptul ca era consecvent cu sine. Atât de consecvent încât a cerut aprobare sa ramâna in continuare in celula sa si dupa ce ii expirase condamnarea, dat fiindca trebuia sa-si termine o nuvela. Dar nimic nu mai e cum a fost, nici oamenii, nici inchisorile si nici justitia! Acum, daca am fi obligati sa spunem adevarului pe nume, mult mai corect ar fi sa sustinem ca astrul pomenit apune tot la Bucuresti! Si-apoi, indiferent daca ne convine sau nu, in absenta marelui Licurici, lumina vine deseori dinspre Covasna. Din apropierea polului frigului românesc, din când in când, presedintele ne aduce la cunostinta observatiile sale gândite la rece, asupra poporului român care, din nefericire, pe zi ce trece, il dezamagese tot mai mult. Caci, trebuie sa fie foarte trist sa te afli in fruntea unui popor cu „performante limitate“, un popor betiv si lenes care, la urma urmei, nu te merita! Câti pot intelege insa profunzimea si dimensiunile

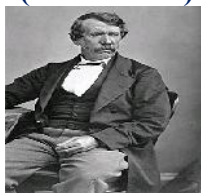
unei asemenea drame: ca niste conducatori performanti sa fie pusi in situatia de a conduce o multime oarecare prostita de alcool si de lene? Democratia noastra a ajuns la o asemenea perfectiune încât începând cu Constitutia, orice se poate infiinta sau desfiinta la un simplu gest. Mai ales acum când suntem la ora modernizarii si a reformelor, adevar pe care nu numai betivii si lenesii pomeniti nu au reusit sa-l inteleaga, ci chiar si cei mai iuti de minte care nu si-au batut joc de carte, ba dimpotriva, si-au dobândit o solida experienta pe la marile universitati ale lumii. Dar, cum spunea Oscar Wilde, „un gentleman nu se amesteca in propriile sale afaceri“. Cu alte cuvinte, nu este treaba specialistilor sa-si spuna parerea asupra domeniului lor de competenta in care au obtinut rezultate deosebite. Sau pot sa vorbeasca, dar nu-i asculta nimeni deoarece in clipa in care opiniile acestora ar avea greutatea necesara, activistii diletanti sau, mai exact, smecherii care ne conduc de aproape sapte decenii, si-ar pierde rostul, ar deveni ridicoli si inutili. De aceea, nimic nu trebuie lasat in seama competentilor, nicio reforma, nicio lege, pentru ca nu cumva sa ne reuseasca ceva! Cât despre intelectuali, majoritatea dintre ei au devenit propagandisti ai unei capetenii politice sau ai câtorva partide cu putere economica ori s-au specializat in denigrarea celor foarte putini care au realizat ceva. Tara pare a se afla in asteptarea unei catastrofe: cei ce n-au vârsta sau curajul sa plece in lume, asa cum sunt indemnati, se tem sa nu-si piarda locul de munca in conditiile in care guvernul este incapabil sa ofere altceva in afara de taxe, reduceri, impozite, amenintari si proiecte nerealistice. Vechea obsesie a reformarii clasei politice a dus la aparitia unor mutanti, încât vazându-i ramâi uimit ca unii au glas articulat si ca au reusit sa se indeparteze de copacii din care par abia coborâti. Pentru ca, in realitate, reformatorii nu au dorit in diverse functii tineri inteligenti, in pas cu vremea, cu scoli adevarate, ci fiinte care sa compromita ideea de om politic, de parlamentar si de partid. Scolile mutilate, prostia ridicata pe pedestalele care odinioara apartinusera culturii si educatiei, impreuna cu saracia mai brutala decât in cele mai negre zile ale Raposatului te obliga sa te intrebi daca toate acestea se fac tocmai la întâmplare. Distrugi totul fara sa pui ceva in loc?! „Ce va mirati? Important e ca merge treaba!“

EVENIMENTE CULTURALE

LUNA MARTIE

David Livingstone (1813-1873)

David Livingstone (n. 19 martie 1813 - d. 1 mai 1873) a fost un medic scotian, misionar protestant și explorator al Africii Centrale și de Est, a devenit celebru datorită eforturilor deosebite din timpul vieții și a luptei sale împotriva sclaviei.

Viata

Provenind dintr-o familie săracă, David Livingstone lucrează într-o țesătorie de la vârsta de zece ani, urmând paralel și cursuri serale, deși ziua de lucru era de 14 ore.

După studii de medicină și teologie la Glasgow este trimis de către Societatea de misionari din Londra ca medic și misionar în Africa de Sud. Stabilindu-se la o misiune din ținutul muntos Kuruman din sudul "țării" Beciuana (1841), învață limba băștinașilor și se căsătorește cu fiica misionarului local Robert Moffat.

Traversând de la sud la nord deșertul Kalahari descoperă și explorează (1 august 1849) Lacul Ngami situat la 21° latitudine sudică. Doi ani mai târziu, în 1851 înaintează spre nord est de Lacul Ngami, traversează fluviul Zambezi, organizându-și în așezarea Seshéké, o bază pentru călătoria ce plănuia să o întreprindă. Prima sa mare călătorie o începe în 1853, urcând în amonte pe fluviul Zambezi fiind însoțit de 160 negri în 33 de bărci. Înaintează până la 12° latitudine sudică, pătrunde pe un afluent vestic și, la 11° latitudine sudică, depășind un iterfluviu

puțin înalt, intră în bazinul fluviului Congo, continuându-și drumul până pe țărmul Oceanului Atlantic la Luanda (31 mai 1854). După un scurt popas navighează la amonte pe râul Bengo până la izvoarele sale, trece în bazinul lui Zambezi și coborând pe

marele fluviu, descoperă cascada Victoria (1855), atingând țărmul Oceanului Indian la Quelimane și încheind astfel traversarea continentului african la 20 mai 1856. Călătoria sa a dovedit că Africa Centrală tropicală la sud de paralela 8° latitudine sudică este un platou înalt puțin coborât în centru.

După ce se întoarce cu familia sa în patrie (decembrie 1856), este numit consul la Quelimane și revine pe pământul Africii împreună cu soția, fiul și fratele său Charles (mai 1858).

În cursul celei de a doua călătorii, explorează (1859) cursul inferior al fluviului Zambezi și afluentul său nordic Shire, descoperind cascada Murchison. Cartografiază pentru prima oară lacul Shirwa și cercetează mare lac Nyassa, căruia îi întocmește prima hartă exactă (1861). După moartea soției sale pe fluviul Zambezi în ianuarie 1862, își continuă călătoria explorând în continuare Lacul Nyasa. După ce pleacă la Londra, revine în Africa orientală în 1866. Urcând pe râul Ruwuma până la izvoare, traversând munții care îi poartă numele, ocolește lacul Nyassa pe la sud și vest și pătrunde în regiunea puțin explorată a lacului Mweru. Deși bolnav, explorează regiunea din Vest și sud vestul Lacului Tanganyika (1868), descoperind Lacul Bangweulu și râul Lualaba, care era socotit, just, ca fiind cursul superior al fluviului Congo. Împreună cu H.M. Stanley, explorează (1871-1872) țărmul nordic al lacului Tanganyika, convingându-se că nu are nici o legătură cu Nilul. Cercetează din nou țărmul de sud est al lacului Tanganyika (1873) și se îndreaptă spre Lacul Bangweulu, pe țărmul căruia se stinge din viață. El a murit în Zambia iar inima sa a fost îngropată sub un arbore mvula, aproape de locul morții, iar trupul și jurnalele sale de călătorie au fost transportate pe brațe mii de kilometri, din Zambia până în Anglia, de câțiva dintre oamenii săi credincioși.

JURNAL DE IDEI

O fi bine in Rai, dar cele mai interesante persoane nu ajung acolo. (Nietzsche)

In viata nu conteaza daca pierzi sau castigi. Conteaza daca pierd sau castig eu... (Winston Churchill)

Statisticile sunt precum costumele de baie: iti arata ce stie toata lumea si iti ascund exact ceea ce ai fi vrut sa afli. (Georges Vedel)

Culmea lenei este sa te scoli la sase dimineata ca sa ai mai mult timp de stat degeaba. (Tristan Bernard)

Idei de jocuri pentru copii

Cartile :

Nici o casa nu are suficiente carti. Asigurati-va ca aveti in biblioteca atat carti SF cat si non-SF(science fiction). Un mix intre cele 2 este foarte important. In majoritatea bibliotecilor exista un deficit de carti non-fiction. Pe langa cartile cu Harry Potter si Narnia aveti cumva si alte carti ? Asa ca asigurati-va ca aveti si carti de stiinta, arta, pictura etc. Copii trebuie sa citeasca si sa invete din aceste carti, mai ales ca le vor fi de mare ajutor la scoala.

Blocurile de construit si LEGO

- Copii se pot juca ore in sir construind turnuri, poduri, orase, iar in plus aceste jucarii inspira creativitatea si indemanarea fizica.

Articole pentru lucru manual:

Cumparati-i copilului, creioane, foarfeca, lipici, hartie colorata, ata colorata de cusut, panza de goblen, ace de tricatat (pentru fetite mai mari) si invatati-l sa le foloseasca apoi indemnatii-l sa creeze singur ceva. Totusi supravegheati-va copilul indeaproape pentru ca nu este de dorit sa se raneasca cu foarfeca sau alte obiecte ascutite.

Papusi de carpa:

Incercati impreuna cu copilul sa creati papusi din diferite materiale: ciorapi mai vechi, pungi de hartie, lana, bete de la acadele. puteti improviza de asemenea si o scena si sa organizati un teatru de papusi. Daca aveti cumva o camera de filmat, cu siguranta aceste momente veti dori sa le imortalizati.

ABECEDAR NATURIST

Păpădia revigorează organismul

Odată cu venirea primăverii, care ușor-ușor începe să-și intre în drepturi, vom începe, mai ales la sfârșit de săptămână, să ieșim la iarbă verde. Nu

cea de acasă, că la bloc nu prea o avem de atâtea garaje construite fără aprobare, ci cea din parcuri sau din zonele verzi din jurul localității. Scopul este dublu: primul este de a ne aerisi plămânii îmbâcsii vreme de o iarnă întreagă și al doilea - pus în practică de cei avizați (din care cred că faceți parte și dv.) - de a culege acele prime daruri pe care mama noastră natura ni le pune la dispoziție cu atâta generozitate.

Unul din ingredientele naturale pe care le putem include în cura de crudități de primăvară este păpădia. Binecunoscută de toată lumea, păpădia oferă tuturor celor interesați frunzele ei tinere care se pot consuma sub formă de salate, asortate cu ulei, oțet sau zeamă de lămâie. Frunzele trebuie culese de la plantele neînflorite deoarece după înflorire frunzele capătă un gust amarui. Cu salata de păpădie împușcați doi iepuri: în primul rând că nu dați foarte mulți bani și în cel de-al doilea că beneficiați de o multitudine de vitamine și oligoelemente. Pe lângă aceasta, păpădia are și nenumărate calități vindecătoare pentru organism. Denumirea populară în limba franceză a păpădiei este "pissenlit", cuvânt ce în traducere înseamnă "urinează în pat". Într-un limbaj de specialitate acest lucru dovedește că încă din timpuri îndepărtate principalul domeniu de aplicare al plantei este stimularea funcțiilor rinichilor. O altă dovadă este aceea că

nenumărate medicamente destinate reglării funcției renale și eliminării pietrelor (calculilor) din rinichi și căile urinare conțin păpădie. Alte calități ale păpădiei mai sunt efectul depurativ (de curățare a sângelui de grăsimi și de alte substanțe nedorite) și efectul drenor hepatic și biliar (curăță vezica biliară și ajută ficatul în rolul lui de detoxifiere a organismului).

Cura cu păpădie

Atunci când păpădia este înflorită se poate urma o cură de 2 săptămâni cu tulpini fragede de plantă. Astfel, se adună zilnic 10 tulpini cu floare galbenă, se spală, se taie și se mestecă lent în stare crudă. Persoanele obosite, care suferă de astenie, vor simți încă din primele zile o senzație de revigorare, vitalitatea lor sporind de la o zi la alta. Ceaiul de păpădie obținut din rădăcină și plantă are efect diuretic, depurativ, tonic și stimulant pentru organism. Se mai poate prepara și o infuzie din 1-2 lingurițe dintr-un amestec de frunze, tulpini și rădăcini uscate de păpădie la o cană cu apă clocotită. Se lasă 15 minute după fierbere. Consumați în fiecare zi câte o cană dimineața și seara, timp de 4-6 săptămâni.

Numeroase superstitii se leaga de florile papadiilor

Papadiile au, de asemenea, un rol important în superstitii și folclor.

- Se zice ca daca o papadie ramine deschisa toata noaptea, a doua zi va ploua.
- Daca mirosind o papadie vi se ingalbeneste nasul, cineva e indragostit de dumneavoastra, daca nu se ingalbeneste, nu e nimeni care sa va iubeasca.
- Se crede ca adaugind buchetului de nunta doua, trei papadii veti avea noroc, casatoria va va aduce prosperitate, sanatare, iar copiii vor fi frumosi.

Precautii utile pentru anumite afectiuni

În cazurile de ulcer și gastrită, papadia este bine să fie folosită cu precauție deoarece poate cauza o supraproductie de acid gastric.

Sucul care se găsește în tulpini poate provoca celor sensibili alergii.

Cei care au probleme de retenție de apă trebuie să consulte un medic înainte de a utiliza această plantă pentru a verifica nivelul de potasiu.

... Dr. Marina Curut. ... C.S.E.I Alba Iulia

Din memoriile unui Trubadur

... Continuare din numarul trecut. ...

Și dormeai azvârlit pe iarbă. Ești un "trubadur" nesuferit. Spune-mi: ce ai? Mi-ai făgăduit...

— Când n-oi mai fi, ți-oi spune.

— Eu vreau acum.

— Și eu nu vreau.

— Uf!

— Uf! Când o văzui că pleacă mâniată, o strigai, căindu-mă de răutatea mea, căci era violentă generoasă și buna mea prietenă.

— Stai, c-am să-ți spun tot, deși bine nu știu ce... Și e mult, mult, nesfârșit de mult...

— Spune-mi, răspuse ea, întorcându-se mulțumită.

— Nu acum; mi-e foame și mi-e sete. Mă luă de braț și, fără a-mi spune vreo vorbă, mă duse acasă. Ea îmi puse masa. Ea îmi turnă vin și apă într-un pahar mare și subțire. Ea îmi dete cafeaua. Ea mi-aduse o țigară. Îmi venea să râd. Cu câtă bunătate mă servea ea, căreia i s-ar fi cuvenit zece servitori ca mine. Îmi venea să râd cu hohote, gândindu-mă că cine știe la ce destăinuiți se aștepta, pe când eu nu aveam să-i spun aproape nimic.

Ne-am așezat pe treptele pridvorului din curte. Soarele scăpăta, întinzând pe cer brăul roșu al apusului. Căinii se goneau. Puii de curcă piuiau a culcare. Și în depărtare se-auzeau clopotele vitelor, care porniseră spre vatra satului.

— Acum trebuie să-mi spui ce ai. Ți s-a urât cu noi? Ți-e dor de București?

— Nu mi-e dor de nimeni. Nu pot suferi orașele. N-am nimic. Sunt trist. Dacă n-ai nimic, cum de ești trist?

— Când ți-ar tăia cineva un deget, când ți-ar frânge un picior, te-ar dura și ai ști unde te doare; când ai pierde punga cu bani, ți-ar fi necaz; când nici nu te doare, nici ți-e necaz, dar

te părăsește vreun gând plăcut, ori te înșală vreo credință ascunsă de până mai ieri, atunci ești trist; când o durere se învechește și își pierde tăișul material, rămânând din ea numai un sentiment de amintire, atunci ești trist; când părăsești vatra unde ai crescut, și din ea nu-ți mai rămâne decât imaginea ei, atunci ești trist; când ai iubit pe cineva, demult, demult, și ți se reîntoarce în minte numai un chip șters cu obraji, și gură, și ochi, și păr în aceeași culoare fumurie, atunci ești trist; când, după ce ți-ai îngropat iluziile, rând pe rând, una după alta, și vremea ți-a îngroșat inima, ți-amintești cum era de frumos înainte de primul doliu, iarăși ești trist; când, fără să ai nimic, deodată, o mișcare melancolică din natură îți deșteaptă umbrele trecutului, întocmai cum un copil care plânge face să zbârnăie coardele unui clavier, atunci ești trist. Nu trebuie să ți se întâmple nimic în prezent ca să fii trist, e de ajuns să-ți reamintești cele din trecut. Numai dobitoacele suferă, le doare, se întristează acum, acum, când văd carne ori fân și vor să mănânce, fără a se mai gândi la bătaia și nedreptățile de ieri. Și unii oameni simt tocmai ca dobitoacele; sunt astăzi triști nu pentru că le-a murit muma lor ieri, ci pentru că n-au ce bea astăzi. Nu pricep. Ești un copil răsfățat.

— Da, sunt. M-a răsfățat durerea; m-au răsfățat lacrimile. Întristarea se duce, și rămâne îndoiala.

— Trebuia să mai găsești ceva.

— Îndoiala e o luptă neîmpăcată și nesfârșită a omului cu el însuși. Lumea minte. Să minți și tu? Lumea înșală. Să înșeli ori nu? Dacă înșeli, ești o bestie necinstită, dacă nu înșeli, mori sărac și neșăgă în seamă. Ce-o fi mai bine: să fii necinstit, încărcat de onoruri, ori să mori sărac și curat? Lumea fură, lumea e rea, lumea e intrigantă, lumea e indiferentă. Ce-o fi mai bine: cum s-ar cădea omului să fie, ori cum sunt ceilalți? Când la fiece pas te-ai mâhnit, te-ai scârbit, te-ai înșelat, când în toate părțile vezi un obraz și-o inimă prefăcută, un prost ridicat la ceruri, un hoț vânturând banii publici, o secătură înșelând mulțimea, un dascăl care nu știe să citească, și măgarii schimbați în lei, și cărbunele în luceafăr, și tonții în cugetători, și copiii în bătrâni, și bătrânii în nebuni, și cartoforii în miniștri, și când de toate ți dai seama bine, bine, până în fundul lor, îndoiala te cuprinde în brațele ei cu solzi reci, și sfârșești prin a nu ști ce-ar fi mai bine: măgar cu samarul ...

... Continuare in pag.23.

... Continuare din pag.22. ...

.... în spinare, ori om cu creierul în stomac? Dacă ții prea mult la viață, nu poți dori să simți și să înțelegi lumea pe deplin.

— Ce-ți pasă de lume?
— Îi pasă ei de tine. Nu e om cât de mic, cât de necunoscut, care, dacă ar cerca să-și trăiască zilele mai altfel decât ea, să nu fie arătat cu degetul și clevetit de toți nerozii.

— De oraș ești departe, nici fumul lui nu te atinge; în mijlocul naturii, pe care o admiri așa de mult când n-o vezi, pentru ce te gândești la atâtea prostii?

— Și natura e rea. M-a dezgustat cu fățărnicia ei. Aceleași vicii și crime în sânul ei ca și printre oameni. La rădăcina unei sulfine un furt, sub o cicoare un omor, și pretutindeni, sub velințele ei înflorite, ură neîmpăcată pe veci. După îndoială, dezgustul vine fără să-l cauți. Și e veninul cel mai amar din câte-ți rod inima. Să vezi pe alții lăcomind să ajungă mari și tu să rămâi rece la toate boldurile vanității, rece la toate plăcerile și slăbiciunile vieții, și să nu sfășii giulgiul dezgustului decât numai pentru plăceri sălbatice: pentru o călărie în goană întinsă, pentru călătorii nesfârșite și primejdioase, pentru nopți de vegheri... Oh! dezgustul te înmormântează de viu! Nimic nu vezi înaintea ochilor decât întunericul care te înghite.

Stelele și-aprindeau clipirile lor strălucitoare. Calea robilor alburea pe cerul liniștit. Vântul adia ușurel. Înurmămurisem, fără a mă gândi la nimic. Mi se părea că plutesc pe deasupra unei prăpăstii. Răsuflarea mi-o simțeam caldă, și în spate îmi șerpuiau firicele reci, care mă făceau să mă scutur din când în când.

— Ție nu ți-e bine, îmi zise blând prietena mea. Îmi pare rău că nu părăsești acele închipuiri torturante, care ți-au răpit sângele din obraji și viața din ochi.

— Nu sunt închipuiri. Văd, simt, înțeleg micimile lumii mai bine decât aş vedea, simți și înțelege un fir de iarbă.

— Păcat...

— Omul nu mai e decât un instrument orb al urâtului și al răului.

— Păcat, păcat de tine!... Și așa de adânc simții aceste cuvinte din urmă, încât, pe neașteptate, vederea mi se întunecă și boabe mari de lacrimi mi se rostogoliră de-a lungul obrazilor.

Toate nemulțumirile și impresiile dezgustătoare ale unui om trist, descurajat și sceptic colcăiră în creierul meu necumpănit. Buna mea prietenă mă privea și, în privirea și tăcerea ei, ascundea bunătatea limpede și genială a străbunilor săi.

Mi-era frig și picam de oboseală și de somn. Ce n-aș fi dat să fiu lungit în pat! Ochii mi se închiseră. Simțurile mi se topiră, învălmășindu-se într-o piroteală aiurită. Măinile îmi căzură pe treptele de piatră ale scării. Capul mi se plecă pe genunchi. Realitatea mi se stinse, ca un ochi de mort care se închide.

A doua zi, moleșit, ca și cum atunci mă născusem, eram întins în pat.

Lângă pat, pe trei scaune, ei ședeau de vorbă și se uitau la mine îngrijorați.

Boala e un bine, căci micșorează dezgustul, le zisei eu, și mă cutremurai când apropiai mâinile de trup. Multe zile am să fiu vesel până mi s-o întrema creierul meu, slăbit de friguri.

— Ai putea să sfârșești cu chinurile tale dacă nu te hotărăști să fii om ca toți oamenii, îmi răspunse unul din ei cu un glas supărat, dar mângâietor.

— Ce bine ar fi ca omul să fie liber, cel puțin să aibă libertatea de-a trăi ori nu. Credeți voi că în mine nu e robia specei? Acea lașitate, acel dor de trai, de care natura are trebuință în jocurile ei și pe care le-a semănat în toate speciile de vietăți, le-a împlântat în fiecă individ. Dacă oricine ar putea să își puie capăt zilelor, lumea, cu toate dobitociile ei, s-ar duce pe copecă. Dar nu, în fața morții simțim suma lașității semenilor noștri. Voința ta nu mai e nimic pe lângă o voință inconștientă și stupidă și care, desigur, e în noi și nu e a noastră, este a tuturor, a lumii întregi, a naturii, care te leagă de viață cât timp are nevoie de tine în planurile ei. Eu nu mint când vă spun că mi s-a urât cu viața, dar nu i s-a urât ei cu mine, marii canalii, naturii!

... Continuare în numărul viitor.. ...

MATEMATICĂ DISTRACTIVĂ

Probleme glume

Problema 1

Vom considera, convențional, că dacă omul nu mănâncă 7 zile (o zi – 24 de ore) sau nu doarme 7 zile, atunci el va muri. Fie că un om o săptămână n-a mâncat și n-a dormit. Ce el trebuie să facă în primul rând către sfârșitul a 7-ei zile: să mănânce sau să doarme, ca să rămână viu?

(Deși problema poartă un caracter glumeț, ea are o soluție strictă și unică).

Soluția Problemei 1: Omul nu poate simultan și dormi și mânca. De aceea termen de 7 zile după somn și după mâncare vine în timp diferit. Deci, omul trebuie să facă fix aceea, ce el făcea o săptămână în urmă: a dormit sau a mâncat.

Problema 2

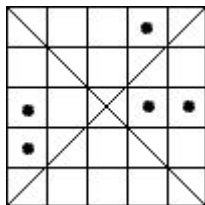
Au fost adunate împreună 7 stogulețe de fân și încă 11 stogulețe. Câte stogulețe de fân s-au obținut?

Soluția Problemei 2

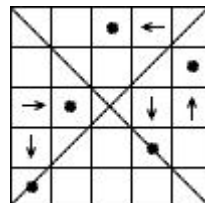
S-a obținut un stog mare.

Problema 3

Fiecare din cele 5 bile trebuie de mișcat numai cu un pătrățel, ca în rezultat în fiecare rând, coloană și pe diagonale să se afle numai o bilă.

Soluția Problemei 3

Ziua Internațională a Copiilor Strazii

Pe data de 21 martie se sarbatoreste in toata lumea, incepand din 1998, Ziua Internationala a

Copiilor Strazii, care a fost instituita prin rezolutia Forumului International "Prietenii copiilor strazii" desfasurat la Varsovia. Potrivit unui raport pe 2005 al Amnesty International, la nivel

global, copiii strazii sunt in numar de 100 de milioane (150 de milioane, potrivit Organizatiei Internationale a Muncii). La nivelul fiecarei tari, autoritatile competente fac eforturi deosebite pentru integrarea copiilor strazii in centre de plasament sau in familii care-si pot asuma cresterea si educarea lor.

Dupa 1990, primul pas facut in acest sens de Romania a fost semnarea Conventiei Internationale privind Drepturile Copilului. In 1993 aparea prima autoritate nationala pentru protectia drepturilor copilului. Pe parcursul anului 2005, in baza unei colaborari cu Politia Comunitara si Comandamentul de Jandarmi Suceava, toti copiii strazii depistati de acestia au fost adusi la Centrul de Primire a minorilor in regim de urgenta. Pentru toti acesti minori, precum si pentru familiile lor s-au oferit servicii de informare si consiliere de catre specialistii din cadrul Complexului de Servicii Comunitare, iar pentru sase dintre ei s-a instituit masura plasamentului.

... Continuare in pag.25. ...

... Continuare din pag.24.

Acest tip de actiuni continua prin intermediul Politiei Comunitare, care incearca sa monitorizeze fenomenul si sesizeaza autoritatile competente complementare, respectiv primariile si DGASPC. Anterior exista un protocol de

colaborare vizand problematica copiilor strazii cu Inspectoratul de Politie Judetean.Toate protocoalele amintite au drept scop colaborarea in vederea eradicarii fenomenului "copiii

strazii" la nivelul judetului. Conform acestor protocoale, primariile au obligatia sa acorde copiilor strazii si familiilor acestora toate tipurile de asistenta specifica, iar DGASPC are rolul de a coordona aceasta activitate si de a lua masurile de protectie speciala, daca acestea se impun.In ajunul zilei de 21 martie a fost organizata o actiune comuna impreuna cu Serviciul de Asistenta Sociala din cadrul Primariei si Politia comunitara. Actiunea a avut loc pe raza municipiului si a avut un scop informativ-educativ, vizand parintii care folosesc minorii pentru a apela la mila publicului. S-au distribuit buletine informative si au fost explicate obligatiile pe care le au ca parinti.Aceste actiuni vor capata un caracter de permanenta in programul DGASPC care, impreuna cu factorii co-interesati din institutiile publice sau societatea civila vor incerca gasirea de noi solutii si accesarea unor programe in acest spinos domeniu. Chiar daca strazile municipiului resedinta de judet sunt pline de grupuri de puradei zdrentarosi si nespalati, care incearca sa-

si procure o bucata de paine cersind sau spaland parbrizele masinilor, autoritatile nu le recunosc statutul social."Au familii si pot fi reintegrati,

numai ca sunt trimisi la cersit zilnic de catre parinti", au declarat Agentiei Rompres surse din cadrul Primariei. Familiile respective de rromi din cartier, care isi plaseaza minorii la cersit pe strazile

orasului, au ramas fara ajutor social si masa gratuita de la cantina, tocmai din acest motiv. O alta categorie de minori care ingroasa randurile copiilor strazii provine din randul familiilor dezorganizate si cu multi copii. Majoritatea dintre acestia recurg la celebrele "pungi cu perlandez", care le dau o stare euforica si senzatia ca nu mai sunt flamanzi. Organele de politie ii aduna si ii interogheaza ori de cate ori are loc o spargere de chiosc sau de boxe, dar, dupa scurt timp, revin din nou pe strazi fiindca nu au unde sa-i cazeze. Centrul de primire a minorilor este de domeniul trecutului, fiind desfiintat, iar autoritatile nu s-au mai ocupat de deschiderea altui centru social. Nu se pune

problema lipsei spatiului adecvat deoarece o scoala cu multe clase dintr-un cartier se afla in conservare dupa ce a fost

dezafectata. Exista si numeroase facilitati de finantare externa a unor proiecte similare comunitare, numai ca nu a existat preocupare din partea factorilor locali abilitati pentru intocmirea proiectelor. Tot intr-un imobil din centrul orasului, pe teville din subsol, isi duc traiul mai multi tineri aflati la varsta majoratului. Nu au unde sa locuiasca si nici unde munci, majoritatea provenind de la casele de copii dupa ce au terminat scoala. Primaria este dispusa sa-i angajeze temporar pentru intretinerea spatiilor verzi, iar o masa la cantina sociala nu poate fi acordata daca nu beneficiaza si de ajutor social, pentru ca trebuie sa presteze zile de munca in folosul comunitatii.

GLUME

Doi ardeleni in gara, la ghiseul de bilete:

- Domnisoara, doua bilete.
- Da, sigur, pana unde?
- Gheo, ii spunem?
- Nu.
- Domnisoara, doua bilete, va rog.
- Sigur, dar daca nu-mi spuneti unde mergeti, nu stiu cat sa va cer.
- Gheo, ii spunem?
- Apai, spune-i.
- No, domnisoara draga, noi mer'em la o nunta!

Doi ardeleni la oras, cazati intr-un hotel, la etajul 20. Liftul

nu functioneaza. Se apuca ei sa urce pe scari. Pe la etajul 5, Ion catre Gheorghe:

- Gheo, am sa iti zic ceva...
- Lasa-ma in amaraciunea mea, imi zici cand ajungem sus.

Dupa inca vreo 7 etaje, Ion:

- Gheo, trebe sa-ti zic ceva...
- Lasa-ma, Ioane, imi zici cand ajungem. Acu' lasa-ma in pace!

In fata usii, Gheorghe catre Ion:

- Ia zi acum ce voiai sa-mi zici.
- Am uitat cheia la receptie!

Se apuca ei sa coboare. Dupa vreo 5 etaje, Ion vrea sa zica ceva.

- Lasa-ma in pace. Imi zici jos!

Dupa alte 7 etaje, Ion vrea sa spuna ceva, Gheorghe enervat il opreste. Ajung sleiti la receptie, Ion:

- Mai, Gheo, tu chiar nu stii de gluma????!

Doctorul intra in dormitor, lasandu-l pe sotul foarte agitat sa astepte afara. Peste doua minute, doctorul iese din dormitor si cere un cutit de

bucatarie. Sotul se executa si doctorul dispare din nou in dormitor. Peste putin timp iese din nou, de data asta cerand un ciocan si-o dalta. Sotul da fuga pana jos si se intoarce cu un ciocan si o dalta. Acum bietul om era intr-o groaznica stare de agitare. Doctorul reintra in dormitor, reapare din nou dupa vreo cinci minute.

- Imi pare rau, spune el. Ma tem ca am nevoie de o ranga.
 - O ranga?! Tipa sotul cu glasul sugrumat? Ce are? spuneti-mi si mie
 - N-am avut cum sa constat, a spus doctorul.
- Incerc de atunci sa-mi deschid trusa

CURIOZITATI GEOGRAFICE

Curiozități și superlative din Australia

* Este situat în ntregime în emisfera sudică (sau australă) de unde și denumirea. Numele continentului

Australia a fost propus pentru prima dată în 1815 de

navigatorul englez Mathew Flinders,

înlocuind vechiul

nume de Noua Olandă, dat în secole XVII-XVIII de olandezi.

* Este cel mai mic continent al Pământului (7 692 030 km²).

* Este continentul cu cea mai mică altitudine medie, de circa 210 m, 95% din teritoriu fiind sub 600 m altitudine.

* Este cel mai arid dintre continente.

* Deține cea mai mare pondere de pe Glob a zonei endoreice din suprafața continentului: două treimi din continent nu prezintă o scurgere directă spre mare și nici permanentă;

* La sudul orașului Esperance, oraș aflat în sud-vestul Australiei, se află cel mai adânc canion submarin (1 800 m); lățimea sa este de 32 km.

* Lacul Eyre, care se află la marginea Deșertului Simpson, are cele mai mari variații ale suprafeței, reducându-se suprafața cu circa 75% în decurs de un an.

Legende

Legenda Oltului si a Muresului

In vremurile de demult, cand se nascoceau povestile fermecatoare, pe varful unui

munte din Carpatii Rasariteni se vedea o cetate cu doua turnuri. Craiul si craiasa aveau doi fii gemeni, care semanau ca doua picaturi de apa.

Feciorii erau asemanatori la infatisare, dar aveau firi cu totul diferite. Una-doua se luau la cearta si se bateau pana la sange, de rai ce erau. Asa-i lasase Dumnezeu!

Cand crescusera mari, craiul iese din cetate cu oastea si se duse la razboi, de unde n-a mai venit. Craiasa a trimis calareti spre toate zarile, in cauterea sotului ei, dar solii nu l-au gasit pe stapan nicaieri. Murise craiul departe, intr-o batalie sangeroasa. Dar craiasa nu stia taina asta. „Ce-am sa ma fac eu, cu feciorii mei naravasi?” se framanta craiasa „Se tot bat fara astampar. Le-am facut doua turnuri aparte. In turnul de miazanoapte locuieste Mures, iar in turnul de miazazi sta Olt. Uite, sunt printi buni de insuratoare, si tot nu se inteleg.”

-Frate Oltule, zise Muresul, care era mai cumpatat. Mama plange intruna dupa tata, craiul. Ce facem?

-Eu zic, frate Mures, sa lasam ciondaneala copilareasca dintre noi si sa

plecam in cautarea craiului. Poate e undeva intr-o temnita, si are nevoie de ajutorul nostru, sa-l eliberam. Oltul si Muresul s-au

pus la mama lor, craiasa si i-au vorbit de hotararea lor de a-si cauta tatal. Auzind ce spun, mama lor a varsat lacrimi de durere, dar

si de fericire. De fericire pentru ca feciorii ei erau vrednicisi indarjiti, si de durere pentru ca se despartea de ei si-i era frica sa nu-i piarda.

-Bine, baietii mei! se indupleca pana la urma craiasa. Plecati in cautarea craiului. Muresule si tu, Oltule! Va sfatuiesc sa stati mereu impreuna, precum caii la trasura, si nedezipiti unul de altul!

Si au plecat printii. Dar de indata ce au iesit din cetate, au pornit sa se certe pe ce cale sa apuce. Caci, cum v-am zis, erau diferiti la fire si la ganduri.

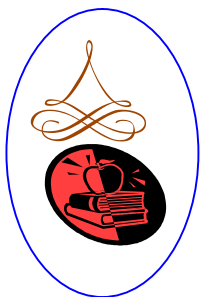
-Sa plecam spre miazanoapte! a propus Muresul.

-Ba nu! S-o luam spre miazazi! a racnit Oltul. Si, ca in copilarie, au inceput sa-si care la pumni cu nemiluita. Pana la urma, n-au ascultat sfatul mamei si-au vorbit astfel

-Eu am crescut in turnul de miazanoapte si plec indata intr-acolo! zise Muresul.

-Iar eu am crescut in turnul de miazazi, si plec intr-acolo! tipa Oltul. S-au despartit. Muresul cel intunecat la fire a pornit-o spre nord, iar Oltul cel iute din fire s-a repezit bolborosind spre sud. Dupa o vreme, pe Mures l-a razbit dorul dupa fratele sau:

-Ne ciondanim noi, si-a zis Muresul, dar tinem unul la altul. Mama ne-a rugat sa nu ne despartim. Ce-ar fi sa ma intorc din drum, ca sa-l caut pe fratele Olt? Pe o vale, Muresul s-a intors spre miazazi, dar nu l-a mai gasit pe Olt. S-a ratat si-a luat-o spre apus, prin campii asa defrumoase, incat si-a uitat fratele geaman. In cetatea de scaun, craiasa primi vesti de la solii ei:

In ROMANIA

Groapa Ruginoasa din Banat

Groapa Ruginoasa este o ravena lata de 450 metri si adanca de 100 metri – infatisare a structurii geologice a zonei – sapata in cuarțite dure de culoare rosie, roz si violacee – numeroase creste (muchii) converg spre centrul ei (un valcel – obarsia Văii Seci) impartind-o in sectoare.

Piatra Teiului din Banat

Piatra Teiului este situata in cuveta actuala a lacului de acumulare Izvoru Muntelui, in capatul dinspre amonte al acestuia, langa localitatea Poiana Teiului. Accesul catre ea se poate face pe soseaua Piatra Neamt - Bicaz - Borsec (Vatra Dornei). Piatra Teiului a fost declarata monument al naturii in anul 1951. Piatra Teiului este o stanca izolata formata din calcar, pe ea putandu-se studia procesul de sedimentare din trecutul geologic al acestei zone. Ea se gaseste la altitudinea de 508 m. In cea mai mare parte a anului ea este inconjurata de apele lacului de acumulare, cel mai bine putand fi observata de pe viaductul ce traverseaza lacul. Stanca are o inaltime de 23 m. S-a constatat la o analiza mai atenta ca in compozitia rocii intra o bogata fauna fosila sarmatica. Initial stanca a fost denumita Piatra Dracului, denumirea actuala capatand-o

dupa ce pe ea a crescut un tei. In legatura cu aceasta stanca circula numeroase legende.

Piramidele de la Goranu din Oltenia

Piramidele de pamant de la Goranu reprezinta o rezervatie geologica deosebit de spectaculoasa, cu o suprafata de 12 ha, situata in apropierea municipiului Ramnicu Valcea, pe valea paraului Stancioi. Aici apa de ploaie, rezultata de pe urma ploilor si a topirii zapezilor a creat adevarate piramide de pamant, turnuri de 80 m inaltime, precum si zone cu adancituri de pste 10 m in versantul vaii. Morfologia acestei zone se aseamana cu mai cunoscutele Rapa Rosie (din apropiere de Sebes) si Groapa Ruginoasa (Muntii Bihor)

Gradina Zmeilor din Crisana

Acest fenomen natural deosebit de spectaculos se afla situat pe teritoriul Muntelui Meses, masiv ce face parte din lantul Carpatilor Occidentali, langa localitatea Gălgău Almasului din judetul Salaj. Aici se poate ajunge cu ajutorul trenului pana in halta Var de pa linia Dej - Jibou - Baia Mare, apoi inca 4 km spre sud. Gradina Zmeilor reprezinta o rezervatie geologica compusa din numeroase stanci uriase, asezate intr-o mare dezordine (blocuri, turnuri, stalpi, ciuperci, stanci cu forme de animale). Formele spectaculoase ale acestor formatiuni se explica prin alunecarea stratelor de conglomerate si gresii. Apa a avut un rol semnificativ la modelarea acestor roci. Datorita alunecarilor de teren formele acestor elemente naturale se pot modifica de la an la an. Cele mai impresionante sunt doua stanci in forma de prisma numite sugestiv "Zmeul" si "Zmeoica". Alte blocuri de piatra au fost denumite sugestiv "Mosu", "Eva" si "Dorobantu".

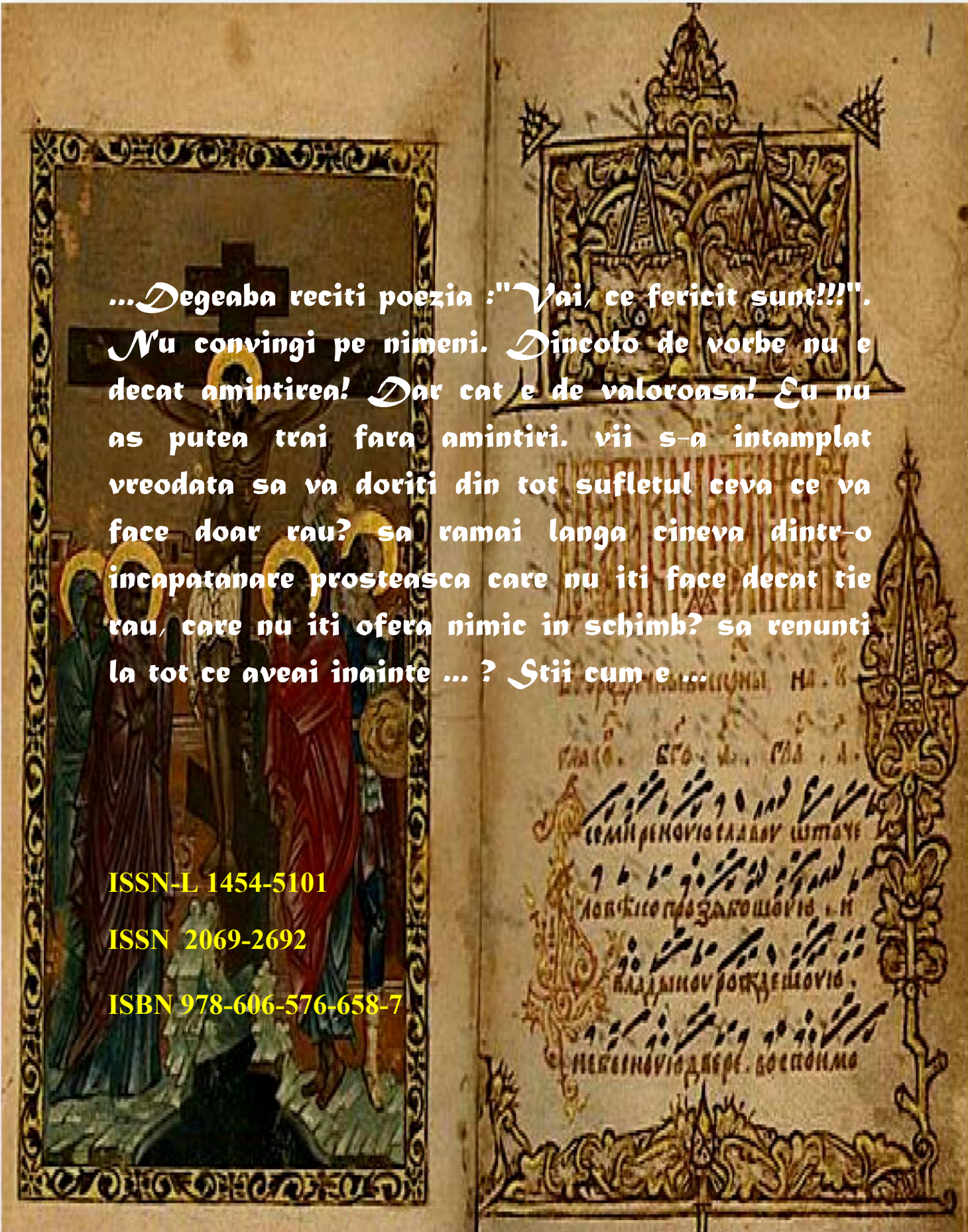
Blestemul uriasii din munti

Unul dintre cele mai raspindite mituri in Muntii Apuseni este cel al uriasilor. Se spune din batrini ca Decebal a fost de acord sa-i lase sa traiasca in Apuseni, linistiti, cu conditia ca acestia sa- I pazeasca comorile. Mitul uriasilor parea ingropat o data cu batrinii care dispareau de pe aceasta lume unul dupa celalalt. El a reinviat in urma unei intimplari petrecute in zona satului hunedorean Ardeu, cu 30 de ani in urma. O seara de vara a anului 1974. La cariera de calcar de linga Ardeu, toata lumea si terminase treaba, mai putin doi barbati vigurosi care continuau sa sape la 100 de metri distanta de cariera efectiva, pe coasta dealului pe care este asezata si acum ruina unei cetati dacice. Unul dintre ei, Aurel Florea si are acum 74 de ani (tinand cont ca suntem in 2007): Am tot dat cu crampu' (tirnacopul - n.r.) pina cind am ajuns la aproape un metru adincime. Apoi am dat sa mai scoatem pamintul cu lopetile. Ne-am vazut de treaba linistiti cind am dat de ceva tare cu lopata. Am crezut c-o fi o oala cu griu de pe vreme dacilor, ori cu bani, ca s-or mai gasit atitea oale si cioburi pe Dealul Cetatuii. Apoi am curatat pamintul cu grija. N-o mai trecut mult si, in loc sa scoatem la suprafata oala, am vazut ca era vorba de un craniu de om mare rau de tot, cit un bostan sanatos. Ne-am speriat rau de tot si l-am ingropat la loc, dupa care am sapat groapa mai incolo, la doi metri. Aurel Florea si colegul sau s-au speriat pentru ca, in copilarie, au auzit de blestemul uriasilor ce va cadea asupra celor care nu le vor lasa copilul mort sa se odihneasca in pace: Sa nu mai aiba hodina in trup si liniste in suflet, cum n-or mai avut cit or trait mama, tata si fratii copilului de uriasi, dupa ce al mai mic dintre ei o murit otravit de oamenii. Batrinii din Ardeu spun ca

familia de uriasi din muntii de linga Ardeu a fost insarcinata de Decebal sa pazeasca un plug de aur in marime naturala, la care erau legati doi boi, tot din aur, si tot din marime naturala, piese la care capetenia dacilor tineau tare mult si pe care le-a ascuns intr-o peștera, a carei intrare a fost apoi zidita. Povestea fiind transmisa din tata-n fiu, nescrisa insa niciodata, nu se mai pastreaza prea multe amanunte legate de perioada istorica a intimplarii, ci doar fapte. Mosnegii spun ca, aflind de comoara de sute de kilograme de aur, un grup de flacai ce doreau sa devina bogati peste noapte s-au incumetat in munti. Si-au luat cu ei sabii, coase, furci si tirnacoape, plus trei carute trase de boi, ca sa aiba cu ce-si cara inapoi prada. Peștera era pazita, cu rindul, de tatal si fiul cel mare din familia uriasilor. In ziua in care grupul de pradatori a ajuns in aproape de peștera, de paza era fiul cel mare al uriasilor.

SATIRA

Vino acum de față și stai la judecată,
Tu care le faci astea, duh, ființă ciudată,
Ce vrei să joci o rolă în lumea trecătoare:
De ce treabă-mi ești bună, putere gânditoare,
Când nu pot la nimica să mă ajut cu tine,
Când nu te-ai deprins încă nici vîstul să-l joci bine?
Nu mai ești tu acela care-n copilărie
Știai pe dinafară vestit- *Alexandrie*,
Și viața ciudată a unui crai cuminte,
Care lăsa pe dracu fără încălțăminte?
Tu, care mai în urmă, rîzînd de-acestea toate,
De rost puteai a spune tragedii însemnate,
Meropa, Atalia și altele mai multe,
Declamîndu-le toate cui vrea să te asculte?
Negreșit îmi vei zice, țin minte ce îmi place,
Dar cărțile cu mine e greu să se împace.
Mai lesne pot a spune hoțiile urmate
La zece tribunaluri sub nume de dreptate,
Mai lesne pot să număr pe degetele mele
Câți sfinți avem pe lună și câte versuri rele,
Decît să bag de seamă ce carte nu e dată,
A cui este mai mică și cine o să bată.
Când sunt în adunare, n-am altă mulțumire
Decît să se deschidă subiecturi de vorbire:
Atunci sunt gata, slobod, ascult, și cu plăcere

...Degeaba reciti poezia :*"Vai, ce fericit sunt!!!"*.
Nu convingi pe nimeni. Dincoto de vorbe nu e
decat amintirea! Dar cat e de valoroasa! Eu nu
as putea trai fara amintiri. vii s-a intamplat
vreodata sa va doriti din tot sufletul ceva ce va
face doar rau? sa ramai langa cineva dintr-o
incapatanare prostesca care nu iti face decat tie
rau, care nu iti ofera nimic in schimb? sa renunti
la tot ce aveai inainte ... ? Stii cum e ...

ISSN-L 1454-5101

ISSN 2069-2692

ISBN 978-606-576-658-7